

PT 2000 - 0293
Αρ. Εισ. 417

Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΣΧΟΛΗ : ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ : Σ.Σ.Ο.Ε.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ :

«ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ»

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ :

ΖΑΓΟΥΡΑ ΕΥΣΤΑΘΙΑ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ :

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΤΑΚΗΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1997

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	σελ. 3
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο	σελ. 8
Η ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 8
α. Πορεία Εργασιών	σελ. 8
β. Φύση του ΕΣΥΝ	σελ. 9
1. ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΟΝ ΕΣΥΝ	σελ. 10
2. ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΥΡ. ΣΥΝ/ΜΟΥ	σελ. 11
3. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΟΝ ΕΣΥΝ	σελ. 12
α. Εκταση Εφαρμογής Καταστατικού ΕΣΥΝ	σελ. 14
β. Κοινοτικά ειδικά μέτρα για τους ΕΣΥΝ	σελ. 15
γ. Είδος κοινοτικών μέτρων	σελ. 15
δ. Ευρωπαϊκό συν/κό δίκαιο	σελ. 16
ε. Εθνική Νομοθεσία	σελ. 18
4. ΑΠΟΚΤΗΣΗ - ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 20
α. Απόκτηση ιδιότητας	σελ. 20
β. Απώλεια ιδιότητας μέλους	σελ. 22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο	σελ. 24
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 24
1. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ	σελ. 24
2. ΜΟΝΙΣΤΙΚΟ -ΔΥΑΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	σελ. 26
α. Μονιστικό σύστημα	σελ. 26
β. Δυαδικό σύστημα	σελ. 27
3. ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΙΣΤΙΚΟ- ΔΥΑΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ	σελ. 29
4. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 30
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο	σελ. 32
ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 32
1. ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 32
2. ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ	σελ. 33
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	σελ. 35
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	σελ. 38

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συμβολή του τομέα της κοινωνικής οικονομίας (Συν/μοί, Ταμεία Αλληλασφάλισης, Ενώσεις) στην κοινοτική οικονομία ¹ είναι εμφανής. Πράγματι ο τομέας αυτός αντιπροσωπεύει : τα 2/3 της μεταποίησης και της εμπορικής εκμετάλλευσης της γεωργικής παραγωγής, ιδίως σε παραδοσιακούς τομείς τροφίμων (γάλα, κρέας, λάδι) κ.ά. 20% της συνολικής Ευρωπαϊκής αποταμίευσης, πάνω από 100 εκατ. ασφαλισμένους σε Ταμεία Κοινωνικής Πρόνοιας, το 10% του κύκλου εργασιών του εμπορίου λιανικής πώλησης και κυρίως 60 εκ. μέλη συν/σμών εκ των οποίων 12 εκ. μέλη γεωργικών συν/σμών και 3 εκ. θέσεις εργασίας εκ των οποίων 700 χιλιάδες στους γεωργικούς συν/σμούς.

Όμως η επίσημη Κοινότητα, μέχρι τις παραμονές της εγκαθίδρυσης της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, κρατούσε ουσιαστικά μια «διακριτικά ιδιαίτερη μεταχείριση» απέναντι στις επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας. Όσον αφορά ιδιαίτερα τους συν/μούς, αυτοί παρέμειναν χωρίς «νομικό Ευρωπαϊκό στίγμα» τουλάχιστον άμεσα (δηλ. ως θεμελιώδες κοινωνικό δικαίωμα το οποίο προβλέπεται στα συντάγματα των κρατών-μελών). Βέβαια οι συν/μοί αναγνωρίζονταν άμεσα, υπό το πρίσμα της αρχής της ελεύθερης εγκατάστασης των εταιρειών στα κράτη - μέλη, αφού ένα τέτοιο δικαίωμα παρέχεται και στους συν/μούς. Στη δεκαετία του '80 με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μέσω ψηφισμάτων (1983, 1987, 1989) βάσει αντίστοιχων εκθέσεων (Κ.Μίηρ, Π. Αυγερινού, R. Trivelli), αλλά και του συμβουλίου (1984) αναγνωρίζεται η συμβολή της συν/κής μορφής οικονομικής δραστηριότητας στην κοινοτική ανάπτυξη και ιδίως την περιφερειακή, με κεντρική (Κοινοτική) μάλιστα χρηματοδοτική ενίσχυση των συν/σμών.

Το 1989 είναι έτος - σταθμός για τη θεσμική-νομική αναγνώριση του τομέα της κοινωνικής οικονομίας.

¹ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο του Καταστατικού του ΕΣΥΝ» Σ. ΠΟΡΕΙΑ, τευχ. 43, σελ. 137

Κατ' αρχήν αναγνωρίζεται για πρώτη φορά, έστω και υπό μορφή δηλώσεως, χωρίς άμεση νομική-δεσμευτικότητα για τα κράτη μέλη ως κοινωνικό δικαίωμα στην Κοινοτική Κοινωνική χάρτα που υιοθετήθηκε απ' το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Στρασβούργου (εκτός της Μ. Βρετανίας) το δικαίωμα του ελεύθερου συνεταιρισμού. Με την επικείμενη εγκαθίδρυση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς, ο τομέας της κοινωνικής οικονομίας αναγνωρίζεται απ' την επιτροπή, έπειτα και από συντονισμένες παρεμβάσεις σ' αυτή (και ειδικά στον τότε Πρόεδρο J. Delors) την ίδια χρονιά, των Ευρωπαϊκών συν/κών οργανώσεων, οι οποίοι ζητούσαν ένα ευρωπαϊκό καταστατικό για τους συνεταιρισμούς.

Η επιτροπή δημιουργεί το 1989 την Γενική Διεύθυνση Κοινωνικής Οικονομίας, αναγνωρίζοντας έτσι επίσημα ότι πέραν της ιδιωτικής και κρατικής Οικονομίας, υπάρχει και ο κοινωνικοποιημένος τομέας οικονομικής δραστηριότητας, ο οποίος βασίζεται στα πρόσωπα (στους πολίτες) και στην αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας. Στις 18 Σεπτεμβρίου 1989 εκδίδει ανακοίνωση για πρώτη φορά με τίτλο «Οι επιχ/σεις της Κοινωνικής Οικονομίας και η υλοποίηση της Ευρωπαϊκής αγοράς χωρίς σύνορα» την οποία διαβιβάζει στο συμβούλιο Υπουργών (εσωτερικής αγοράς). Στην ανακοίνωση αυτή επισημαίνονται αφ' ενός οι προοπτικές που προσφέρονται στους συν/μούς και άλλους παρόμοιους οργανισμούς στα πλαίσια της ενιαίας αγοράς απ' το 1993, όπως επίσης ο βαθμός που λαμβάνονται υπόψη αυτές οι μορφές συνεργασίας στις κοινοτικές πολιτικές, και αφ' ετέρου η βούληση της Κοινότητας να δημιουργηθεί ένα νομικό πλαίσιο προκειμένου οι φορείς αυτοί να έχουν πρόσβαση στην ενιαία ανταγωνιστική αγορά με ισότιμο τρόπο προς τις άλλες επιχειρήσεις. Μάλιστα υπογραμμίζεται ότι οι συν/σμοί πρέπει να επωφελούνται στο πλαίσιο αυτό, κυρίως όσον αφορά τις Διεθνείς δραστηριότητές τους.

Δεδομένου ότι η συνεισφορά των συν/σμών για μια Ευρώπη των πολιτών είναι μεγάλη και ως εκ τούτου μια σημαντική προϋπόθεση για τον κοινωνικό ιστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μέλημα της Κοινότητας είναι να βοηθήσει τους συν/σμούς να έχουν υπό συνθήκες εφάμιλλες μ' αυτές των κεφαλαιουχικών εταιριών την δυνατότητα της συνεργασίας και της ελεύθερης πρόσβασης σε κάθε πτυχή της ενιαίας αγοράς και της οικονομικής ζωής στην Κοινότητα

αναπτύσσοντας τις δραστηριότητές τους πέρα απ' τα εθνικά σύνορα, στο σύνολο ή σε τμήμα της Κοινότητας². Προς την κατεύθυνση αυτή κινείται και η όλη πρωτοβουλία των κοινοτικών οργάνων με απαρχή το ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου της 13.3.87 και κορύφωση το ήδη πλήρες και μάλιστα μετά τις διορθωτικές παρεμβάσεις του Ευρωκοινοβουλίου και της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και αναθεωρημένο Σχέδιο Κανονισμού του Συμβουλίου της 31.8.93.

Οι κυριότεροι λόγοι που οδήγησαν στην υποβολή πρότασης Κανονισμού, απ' το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής είναι οι εξής :

- ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει πλήρη ελευθερία εγκατάστασης για την άσκηση κάθε δραστηριότητας που συμβάλλει στους στόχους της Κοινότητας, ανεξάρτητα απ' την εταιρική μορφή υπό την οποία ασκείται η δραστηριότητα αυτή,
- ότι η Κοινότητα προκειμένου να εξασφαλίσει ίσους όρους ανταγωνισμού και να συμβάλλει στην οικονομική της ανάπτυξης, οφείλει να προσφέρει στους συν/σμούς και στις ενώσεις που αναγνωρίζονται γενικά σ' όλα τα κράτη - μέλη, κατάλληλα και πρόσφορα μέσα για την διευκόλυνση της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων τους σε διεθνές επίπεδο,
- ότι οι συν/μοί συμμετέχουν πλήρως, με τα επιτεύγματα και τις μορφές δράσης τους, στην οικονομική ζωή,
- ότι το νομικό καθεστώς της ευρωπαϊκής εταιρείας, όπως προβλέπεται στη σχετική πρόταση κανονισμού ΕΟΚ, δεν προσαρμόζεται στον ιδιαίτερο χαρακτήρα των συν/μών,
- ότι οι συνεταιρισμοί είναι προπάντων ενώσεις προσώπων οι οποίες λειτουργούν με βάση ιδιαίτερες αρχές, διαφορετικές από εκείνες των άλλων οικονομικών φορέων, όπως π.χ. τη δημοκρατική δομή και διαχείριση ή τη συν/κή διανομή των αποτελεσμάτων χρήσης,

² Λ. ΞΕΝΙΔΗ : «Ο Ευρωπαϊκός Συν/μός» Δ.Δ.Ε. 7 (1996), σελ. 682

- ότι αυτές οι ιδιαίτερες αρχές αφορούν κυρίως την αρχή της υπεροχής του προσώπου και εκδηλώνονται μέσω ειδικών διατάξεων σχετικά με τους όρους εισόδου, αποχώρησης και αποκλεισμού των μελών, ότι η αρχή αυτή εκφράζεται με τον κανόνα, ένας άνθρωπος, μία ψήφος, που σημαίνει ότι το δικαίωμα ψήφου είναι προσωποπαγές και συνεπάγεται ότι τα μέλη δεν έχουν κανένα δικαίωμα επί του ενεργητικού του συν/μού.
- ότι η διεθνής συνεργασία των συν/μών προσκρούει επί του παρόντος εντός της Κοινότητας σε δυσχέρειες νομικού και διοικητικού χαρακτήρα, οι οποίες πρέπει να εξαλειφθούν σε μία αγορά χωρίς σύνορα,
- ότι η θέσπιση ευρ. καταστατικού για τους συν/μούς, που βασίζεται σε κοινές αρχές, αλλά λαμβάνει υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα τους, θα τους επιτρέψει ν' αναπτύξουν τις δραστηριότητές τους, πέρα απ' τα εθνικά τους σύνορα, στο σύνολο ή σε τμήμα της Κοινότητας³,
- ότι ο βασικός στόχος που επιδιώκεται με το νομικό καθεστώς του Ευρ. Συν/μού προϋποθέτει τη δυναμικότητα σύστασής του από νομικά ή φυσικά πρόσωπα που υπάγονται σε διαφορετικά κράτη - μέλη και τέλος
- ότι οι συν/μοί διαθέτουν εταιρικό κεφάλαιο και περιλαμβάνουν μέλη που είναι ταυτοχρόνως εταίροι και πελάτες ή προμηθευτές, ενώ μπορούν να περιλαμβάνουν και ένα ορισμένο ποσοστό μελών-επενδυτών που δεν είναι χρήστες ή τρίτων που επωφελούνται της δραστηριότητάς τους ή εκτελούν εργασίες για λογαριασμό των συν/μών.

Το πρώτο κεφάλαιο ασχολείται με τις εργασίες που έγιναν από το Συμβούλιο και οδήγησαν στη δημιουργία του Ευρ.Σύν. Εξετάζεται η φύση του ΕΣΥΝ, το κεφάλαιο του ΕΣΥΝ, το καταστατικό του, το εφαρμοστέο δίκαιο καθώς και η έκταση της εφαρμογής του και τέλος εξετάζεται ο τρόπος με τον οποίο αποκτούν ή χάνουν τα μέλη του ΕΣΥΝ την ιδιότητα μέλους.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, βασικό θέμα είναι η οργανωτική δομή του ΕΣΥΝ. Εξετάζεται η γενική συνέλευση και ο τρόπος με τον οποίο ασκεί τα καθήκοντά

³ Ε. ΣΙΝΙΚΗ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ. τευχ. 38, σελ. 117

της, το μονιστικό - δυαδικό σύστημα, μία διάταξη που δεν προβλέπεται στην Ελλ. νομοθεσία και τέλος η χρηματοδότηση του ΕΣΥΝ.

Το τρίτο κεφάλαιο εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο λύεται ένας ΕΣΥΝ καθώς και την εκκαθάρισή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Η ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

α. Πορεία Εργασιών

Στις 11 Μαρτίου 1992 υποβάλλονται απ' την Επιτροπή στο Συμβούλιο τρεις προτάσεις κανονισμών με τις οποίες εισάγονται οι θεσμοί του Ευρ. συν/μού, της ευρωπαϊκής ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης και του ευρ. σωματίου καθώς και συμπληρωματικές προτάσεις οδηγιών σχετικά με τη θέση των εργαζομένων⁴.

Στόχος των προτεινόμενων κανονισμών δεν είναι η εναρμόνιση της εσωτερικής νομοθεσίας των κρατών μελών και αυτόματη κατάργηση των νομικών σχημάτων του εσωτερικού δικαίου κάθε χώρας. Τα υπό ίδρυση ευρωπαϊκά νομικά πρόσωπα (ΕΣΥΝ, ευρ. ένωσης κοινωνικής αλληλεγγύης και ευρωπ.σωματείο) θα συνυπάρχουν αρμονικά με τα νομικά πρόσωπα που προβλέπει η εθνική νομοθεσία κάθε κράτους-μέλους.

Τα νομικά αυτά μέσα είναι κατάλληλα και πρόσφορα για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων των συν/μών, ώστε να μπορέσουν να αξιοποιήσουν τα πλεονεκτήματα της ευρ. αγοράς, διατηρώντας παράλληλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους που τα διαφοροποιούν από άλλους οικονομικούς φορείς.

Η ομάδα Οικονομικών Θεμάτων του Συμβουλίου «ΕΣΥΝ» συνεδριάζει για πρώτη φορά το Μάιο του '92 εξετάζοντας το σχέδιο του προτεινόμενου κανονισμού για τον ΕΣΥΝ.

Ύστερα από γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Ιανουάριο του 1993, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ) τον Μάιο του 1993 και σε συνάρτηση με τις εργασίες που διεξήχθησαν στην Ομάδα του Συμβουλίου (Σεπτέμβριος '92 και Απρίλιος '93) επί του σχετικού Κανονισμού, η

⁴ Ε. ΣΙΝΙΚΗ «Το Σχέδιο Κκαταστατικού του ΕΣΥΝ» ΣΥΝ.ΠΟΡΕΙΑ, τευχ.38, σελ. 116

Επιτροπή υποβάλλει τροποποιημένη πρόταση του Κανονισμού για τον ΕΣΥΝ στις 6 Ιουλίου 1993.

Επί Βελγικής Προεδρίας, (Ιούνιος '93 - Δεκέμβριος '93) ολοκληρώνεται η πρώτη ανάγνωση του σχετικού κανονισμού από τεχνική άποψη.

Η Ελληνική Προεδρία ανέλαβε και ολοκλήρωσε τη δεύτερη ανάγνωση του Σχεδίου Κανονισμού για τον ΕΣΥΝ, κατά την οποία σημειώθηκε σημαντική πρόοδος και σύγκλιση απόψεων μεταξύ των εκπροσώπων των κρατών - μελών, στις διατάξεις του.

Η Γερμανική Προεδρία στη συνέχεια, ασχολήθηκε με την οδηγία που αφορά το ρόλο των εργαζομένων στον ΕΣΥΝ. Η οδηγία αυτή αποτελεί αναπόσπαστο συμπλήρωμα του Κανονισμού και έχει ως στόχο την εξασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και τη θεσμοθέτηση διαδικασιών πληροφόρησης και διαβουλεύσεων, ώστε ν' αναπτυχθεί διάλογος μεταξύ οργάνων Δ/σης και Διοίκησης του ΕΣΥΝ και εργαζομένων.

Στις συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν μέχρι σήμερα έχουν αρθεί περισσότερες από τις επιφυλάξεις που έχουν διατυπωθεί απ' τα κράτη-μέλη και η σημερινή Γαλλική Προεδρία καταβάλλει μία προσπάθεια για άρση όλων των επιφυλάξεων, ώστε να προχωρήσει η έκδοση του Κανονισμού.

β. Φύση του ΕΣΥΝ

Ο ΕΣΥΝ αποτελεί εταιρεία, την οποία μπορούν να συστήσουν είτε μόνο πέντε τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα από δύο τουλάχιστον κράτη-μέλη, είτε πέντε τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα και ένα τουλάχιστον νομικό πρόσωπο, είτε μόνο πρόσωπα συν/κού χαρακτήρα τουλάχιστον δύο ⁵

Παρατηρούμε ότι αυτός ο τρόπος σύστασης από φυσικά πρόσωπα παρεκκλίνει ως προς τον αριθμό τους, απ' τον ανοικτό (δημοκρατικό και συμμετοχικό) τρόπο σύστασης των συν/μών, προσιδιάζοντας περισσότερο προς τον τρόπο σύστασης μιας προσωπικής εταιρείας. Απ' την άλλη μεριά, η δυνατότητα σύστασης τόσο από φυσικά όσο και από νομικά πρόσωπα

⁵ Ε. ΣΙΝΙΚΗ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, τεύχ. 38,σελ. 117

εκφράζει την επιδίωξη και τους στόχους της Συνεταιριστικής ολοκλήρωσης μέσω της συνεργασίας των συν/κών οργανώσεων.

Όμως με δεδομένο και τον υπερκείμενο στόχο της ανταγωνιστικότητας (στην οποία εντάσσεται η συν/κή ολοκλήρωση), ο πιο ρεαλιστικός τρόπος σύστασης ενός ΕΣΥΝ φαίνεται ο τρίτος, δηλ. από συν/κές οργανώσεις και με τη μορφή κοινής θυγατρικής συν/κής εταιρείας.

Ο ΣΥΝ έχει ως στόχο : **α)** Να προσφέρει στους συν/μούς ανεξάρτητα από το είδος και τη μορφή οργάνωσής τους ένα κατάλληλο νομικό πλαίσιο το οποίο θα αναγνωρίζεται και θα ισχύει πανομοιότυπα σ' όλα τα κράτη-μέλη και θα διευκολύνει την ανάπτυξη και τη διεύρυνση των δραστηριοτήτων τους σε διακρατικό επίπεδο, **β)** την ικανοποίηση των αναγκών και την προώθηση των οικονομικο-κοινωνικών δραστηριοτήτων των μελών του.

Ο ΕΣΥΝ έχει νομική προσωπικότητα την οποία αποκτά απ' την ημέρα εγγραφής του στο μητρώο που προβλέπεται στο κράτος της έδρας του. Στο μητρώο αυτό καταχωρούνται ορισμένα απαραίτητα στοιχεία. Τα στοιχεία αυτά δημοσιεύονται απ' τα κράτη-μέλη της έδρας του ΕΣΥΝ σε σχετικό επίσημο δελτίο και τα ίδια φροντίζουν για τη δημοσίευση της καταχώρησης και της περάτωσης της εκκαθάρισης του ΕΣΥΝ για ενημέρωση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁶.

Η έδρα του ΕΣΥΝ, η οποία μπορεί και να μεταφερθεί σε άλλο κράτος-μέλος σύμφωνα με ορισμένη διαδικασία χωρίς αυτό να προϋποθέτει σύσταση νέου νομικού προσώπου, πρέπει να βρίσκεται εντός της Κοινότητας και στο ίδιο κράτος-μέλος με την κεντρική του διοίκηση.

1. ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΟΝ ΕΣΥΝ

Σε αντίθεση με το Ευρωπαϊκό Σωματείο και την Ένωση Ευρωπαϊκής Αλληλεγγύης στον ΕΣΥΝ υπάρχει κεφάλαιο ⁷.

⁶ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο Καταστατικού των ΕΣΥΝ», ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, ΤΕΥΧ. 43, ΣΕΛ. 137

⁷ Ε.Ε.Ε.Κ., αριθ. C236, σελ. 21 άρθρο 7

Το ελάχιστο κεφάλαιο του ΕΣΥΝ μπορεί να εκφράζεται σε E.C.U. ή σε εθνικό νόμισμα και πρέπει να είναι τουλάχιστον 100.000 E.C.U. ή το αντίστοιχο εθνικό νόμισμα σε περίπτωση σύστασης ΕΣΥΝ από νομικά πρόσωπα και 50.000 E.C.U. ή το αντίστοιχο εθνικό νόμισμα σε περίπτωση σύστασης ΕΣΥΝ από φυσικά πρόσωπα ή το καταστατικό ορίζει ότι η πλειοψηφία στη γενική συνέλευση διατίθεται στα φυσικά πρόσωπα⁸

Το καταστατικό μπορεί να ορίζει το ελάχιστο ποσό κάτω του οποίου δεν επιτρέπεται να μειωθεί το κεφάλαιο λόγω αποβολής ή αποχώρησης μελών, το οποίο όμως δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερο απ' το ποσό που ορίζει η νομοθεσία του κράτους όπου έχει την έδρα του ο ΕΣΥΝ ούτε απ' το 1/10 του μεγίστου ποσού το κεφάλαιο του ΕΣΥΝ ούτε σε καμία περίπτωση απ' το οριζόμενο στην παρ. 2 αρ. 14 (δηλ. 100 και 50.000 E.C.U. αντίστοιχα).

Το κεφάλαιο αποτελείται από μερίδες των μελών που είναι υποχρεωτικά ονομαστικές. Κατά την ημέρα της εγγραφής οι μερίδες πρέπει να έχουν καταβληθεί σε ποσοστό τουλάχιστον 27% της ονομαστικής τους αξίας και το υπόλοιπο μέσα σε 5 χρόνια.

Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει διάφορες κατηγορίες μερίδων που παρέχουν διαφορετικά δικαιώματα ως προς τη διανομή της χρήσης των αποτελεσμάτων⁹

2. ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΥΡ. ΣΥΝ/ΜΟΥ

Απαραίτητο στοιχείο για τη σύσταση ενός ΕΣΥΝ είναι το καταστατικό το οποίο καταρτίζουν τα ιδρυτικά μέλη σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται για τη σύσταση των συν/μών απ' τη νομοθεσία του κράτους της έδρας του ΕΣΥΝ.

Η έδρα, η εταιρική επωνυμία, ο σκοπός του ΕΣΥΝ (όπως επίσης η έδρα, η επωνυμία και ο σκοπός των νομικών προσώπων που αποτελούν ιδρυτικά μέλη του ΕΣΥΝ, οι προϋποθέσεις και οι όροι εισόδου, αποκλεισμού και αποχώρησης των μελών, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις αυτών, οι εξουσίες

⁸ Λ. ΞΕΝΙΔΗ «Ο ευρ. Συνεταιρισμός» ΔΕΕ 7 (1996) σελ. 683

⁹ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο Καταστατικού των ΕΣΥΝ» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ. τεύχ. 43, σελ. 140

και οι αρμοδιότητες των οργάνων, οι όροι διορισμού και ανάκλησης των μελών των οργάνων, οι κανόνες πλειοψηφίας και απαρτίας, οι όροι άσκησης της εταιρικής αγωγής, οι λόγοι αποκλεισμού των μελών και οι λόγοι λύσης σύμφωνα με το καταστατικό, είναι όροι υποχρεωτικοί του καταστατικού του ΕΣΥΝ τους οποίους συναντάμε και στο καταστατικό του Ευρωπαϊκού Σωματείου ¹⁰

Επιπλέον στο καταστατικό του ΕΣΥΝ εκτός του ότι της εταιρικής επωνυμίας προηγείται ή έπεται η συντομογραφία «ΕΣΥΝ» απαιτείται ο ορισμός της ονομαστικής αξίας όλων των μερίδων, το ύψος του κεφαλαίου, οι δυνατότητες μεταβολής του κεφαλαίου, η έκταση της ευθύνης των εκπροσώπων και διαχειριστών, ο τρόπος οργάνωσης για τη διαχείριση (δυναμικό ή μονιστικό σύστημα) καθώς και ο προσδιορισμός των οργάνων που έχουν αρμοδιότητα να δεσμεύουν τον ΕΣΥΝ έναντι των τρίτων.

3. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ ΣΤΟΝ ΕΣΥΝ

Το άρθρο 4 έχει ως θέμα το Εφαρμοσμένο δίκαιο στον ΕΣΥΝ, δηλ. το δίκαιο το οποίο θα διέπει τους ΕΣΥΝ που θα ιδρυθούν βάσει των διατάξεων του Κανονισμού ¹¹. Σύμφωνα με το κείμενο του άρθρου 4, ο ΕΣΥΝ διέπεται :

1α. από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

β. εφόσον επιτρέπεται ρητά στον παρόντα κανονισμό, από τις διατάξεις του καταστατικού του ΕΣΥΝ.

γ. για τα θέματα που δεν καλύπτονται απ' τον παρόντα κανονισμό, ή όταν ένα θέμα καλύπτεται εν μέρει για τις πτυχές που εν καλύπτει ο παρών κανονισμός :

- από τις διατάξεις του νόμου που εκδόθηκε απ' τα κράτη - μέλη κατ' εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που αφορούν ειδικά τους ΕΣΥΝ,
- απ' τις διατάξεις του νόμου των κρατών - μελών που θα εφαρμόζονται σ' ένα συν/μό σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους όπου έχει έδρα του ο ΕΣΥΝ,

¹⁰ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, όπου παραπάνω

¹¹ Μ.ΦΕΦΕ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ : Μερική Νομική Αναθεώρηση» Σ. ΠΟΡ., τευχ.44, σελ. 208

- απ' τις διατάξεις του καταστατικού υπό τους ίδιους όρους με τους συν/μούς που ιδρύονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο ΕΣΥΝ.

2. Όταν ένα κράτος - μέλος περιλαμβάνει περισσότερες εδαφικές περιφέρειες, καθεμιά απ' τις οποίες έχει ως δικές της ρυθμίσεις σχετικά με τα θέματα της παρ. 1, κάθε εδαφική περιφέρεια θεωρείται ως κράτος - μέλος για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου.

3. Όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ο ΕΣΥΝ αντιμετωπίζεται σε κάθε κράτος - μέλος και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, σαν συν/μός που διέπεται απ' τη νομοθεσία του κράτους της έδρας.

Το άρθρο 4 αποτελεί μία απ' τις βασικότερες διατάξεις του κανονισμού. Διαμορφώνει μία σειρά προτεραιότητας σχετικά με τους κανόνες δικαίου που διέπουν τον ΕΣΥΝ. Αυτοί είναι : **α)** Οι διατάξεις του κανονισμού, **β)** οι διατάξεις του καταστατικού, όταν αυτό επιτρέπεται ρητά απ' τον κανονισμό, **γ)** οι διατάξεις των εθνικών νομοθεσιών που υιοθετούν κοινοτικά μέτρα για τους ΕΣΥΝ, **δ)** οι διατάξεις του νόμου των κρατών - μελών για τους συν/μούς που συμφωνούν με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους της έδρας, **ε)** οι διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους της έδρας για τους συν/μούς και **στ)** οι διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους της έδρας, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ΕΣΥΝ, με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού.

Οι κανόνες δικαίου που προκύπτουν από διατάξεις πέραν του κανονισμού εφαρμόζονται μόνο επικουρικά στους ΕΣΥΝ, δηλ. μόνο όταν κάποια περίπτωση δεν καλύπτεται απ' τον κανονισμό.

Οι διατάξεις του κανονισμού θεωρούνται επίσης επικουρικές με τον περιορισμό ότι εφαρμόζονται μόνο κατόπιν ρητής εξουσιοδότησης απ' τον κανονισμό.

α. Έκταση Εφαρμογής Καταστατικού ΕΣΥΝ

Το καταστατικό του ΕΣΥΝ αποτελεί σημαντική πηγή δικαίου. Στο σημείο όμως 1.β η φράση «εφόσον επιτρέπεται ρητά στον παρόντα κανονισμό» περιορίζει την έκταση εφαρμογής του καταστατικού. Η τροποποιημένη πρόταση στο συγκεκριμένο σημείο είναι πιο στενή απ' την προηγούμενη εκδοχή της πρότασης κανονισμού η οποία άφησε τουλάχιστον έδαφος στο καταστατικό να διέπει τον ΕΣΥΝ απούσης κάποιας άλλης διάταξης.¹²

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει δώσει προβάδισμα στο καταστατικό του ΕΣΥΝ υπό την προϋπόθεση ότι αυτό θα συμφωνούσε με τις διατάξεις του κανονισμού.

Η νομοθεσία του κράτους - μέλους θα ερχόταν να καλύψει τα τυχόν κενά που άφηναν ο κανονισμός και το καταστατικό.

Ο στόχος αυτής της πρότασης ήταν η διεύρυνση της αρμοδιότητας του καταστατικού αλλά δεν έγινε δεκτή απ' την επιτροπή. Η απαίτηση ρητής εξουσιοδότησης απ' τον κανονισμό και συνεπώς η έλλειψη αρμοδιότητας του καταστατικού σε περίπτωση έλλειψης άλλης διάταξης είναι πιθανό να δημιουργήσει προβλήματα, όπως η εμφάνιση νομικών ατελειών ή κενών.

Για την αποφυγή του φαινομένου αυτού δεχόμαστε ότι η παρ. 3 του άρ. 4 καθώς και η παρ. 1γΙΙΙ του ίδιου άρθρου μπορούν να παίξουν παραπληρωματικό νομικό ρόλο. Δηλαδή όταν καμμία άλλη διάταξη του κανονισμού δε μπορεί να εφαρμοστεί σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση τότε οι διατάξεις του δικαίου για τους συν/μούς του κράτους - μέλους της έδρας και η εθνική συν/κή νομοθεσία έρχονται να καλύψουν το κενό.

Μ' αυτόν τον τρόπο το καταστατικό του ΕΣΥΝ γίνεται πάλι ο τελευταίος ρυθμιστής, πράγμα που είναι πολύ σημαντικό για την καλή λειτουργία του ΕΣΥΝ, αν βέβαια ισχύει το ίδιο και για την αρμοδιότητα των καταστατικών των εθνικών συν/μών.

¹² Μ. ΦΕΦΕ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ : Μερική Νομική Αναθεώρηση», ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, τευχ. 44, σελ. 211

β. Κοινοτικά ειδικά μέτρα για τους ΕΣΥΝ

Σύμφωνα με το σημείο 1γ1 του άρθρου 4, η λέξη «ειδικά» υπονοεί ότι τα μέτρα που αναφέρονται θ' αφορούν αποκλειστικά τους ΕΣΥΝ. Είναι πιθανό η λέξη αυτή να προκαλέσει προβλήματα σαφήνειας. Ένα απλό παράδειγμα αφορά τις οδηγίες τις σχετικές με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο Εταιρειών που αναφέρονται στον πρόλογο της πρότασης κανονισμού.¹³

Όταν το Συμβούλιο εξέδωσε την Οδηγία 68/151 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη - μέλη εκ μέρους των εταιρειών για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων, η οποία διέπει τους ΕΣΥΝ, δεν είχε φυσικά φανταστεί τη δημιουργία του ΕΣΥΝ. συνεπώς η οδηγία δεν είχε εκδοθεί ειδικά για τους ΕΣΥΝ, πλην όμως εφαρμόζεται σ' αυτούς. Θα ήταν προτιμότερο στο σημείο αυτό ν' άλλαζε ελαφρά το κείμενο π.χ. στο ήδη υπάρχον «απ' τις διατάξεις του νόμου που εκδόθηκε απ' τα κράτη - μέλη κατ' εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που αφορούν ειδικά στους ΕΣΥΝ» να γινόταν η προσθήκη «ή που ρυθμίζουν θέματα που αφορούν άμεσα ή έμμεσα τους ΕΣΥΝ».

γ. Είδος κοινοτικών μέτρων

Στο ίδιο σημείο, η φράση «που εκδόθηκε απ' τα κράτη - μέλη» είναι πιθανό να δημιουργήσει παρεξηγήσεις. Σύμφωνα με τη στενή ερμηνεία, η φράση φαίνεται ν' αποκλείει τους κανονισμούς απ' τα σχετικά κοινοτικά μέτρα. Είναι γνωστό ότι οι κανονισμοί είναι άμεσα εφαρμοστέοι στο εθνικό δίκαιο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων έχει αποφανθεί ότι στην περίπτωση των κανονισμών, είναι περιττά τα νομοθετικά μέτρα που λαμβάνονται για την εναρμόνιση του εθνικού με το κοινοτικό δίκαιο. Είναι όμως επίσης γνωστό ότι στην περίπτωση κάποιου κανονισμού που προβλέπει πολύ τεχνικά ζητήματα επιτρέπεται, αν όχι επιβάλλεται απ' τις διατάξεις του ιδίου κανονισμού, να λαμβάνονται εθνικά εναρμονιστικά μέτρα.¹⁴ Βάσει αυτών των σκέψεων είναι προτιμότερο να υιοθετήσουμε την ευρεία ερμηνεία η οποία συμπεριλαμβάνει τους κανονισμούς.

¹³ Μ. ΦΕΦΕ, όπου παραπάνω

¹⁴ Μ. ΦΕΦΕ «Το Σχέδιο Καταστατικού του ΕΣΥΝ: Μερική Αναθεώρηση» ΣΥΝ.ΠΟΡΕΙΑ, τεύχ. 44, σελ. 212

Ακόμα καλύτερα θα ήταν αν άλλαζε το κείμενο και να γινόταν «απ' τις διατάξεις των κοινοτικών μέτρων ή και απ' τις διατάξεις του νόμου που εκδόθηκε απ' τα κράτη - μέλη κατ' εφαρμογήν τους απ' τον συνδυασμό των δύο παραπάνω σημείων (παρ. 5α & β) μπορούμε να προτείνουμε μια επαναδιατύπωση του σημείου 1γI του αρ. 4 ως εξής : «απ' τις διατάξεις των κοινοτικών μέτρων ή και απ' τις διατάξεις του νόμου που εκδόθηκε απ' τα κράτη - μέλη κατ' εφαρμογή τους που αφορούν ειδικά τους ΕΣΥΝ ή που ρυθμίζουν θέματα που αφορούν άμεσα ή έμμεσα τους ΕΣΥΝ».

δ. Ευρωπαϊκό συν/κό δίκαιο

Στο σημείο 1γII του αρ. 4 βρίσκεται μία απ' τις πιο ασαφείς διατάξεις του κανονισμού.¹⁵ Αυτή είναι η φράση : «διατάξεις του νόμου των κρατών - μελών που θα εφαρμόζονται σ' ένα συν/μό». Φαίνεται ότι οι διατάξεις αυτές θα διέπουν τους ΕΣΥΝ. Όμως δεν μπορεί αυτό να σημαίνει ότι ο ΕΣΥΝ θα διέπεται απ' τη συνεταιριστική νομοθεσία του κράτους - μέλους της έδρας.

Αφενός διότι στο ίδιο σημείο απαιτεί τη συμφωνία των διατάξεων του νόμου των κρατών - μελών με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους της έδρας, συνεπώς η παραπάνω εκδοχή αποτελεί αντίφαση.

Αφετέρου η γενική αναφορά στο «νόμο» των κρατών - μελών δεν έχει λογική εξήγηση, ούτε θέση στο σημείο αυτό.

Τέλος η εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους - μέλους της έδρας προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, οπότε η επανάληψή της αποτελεί πλεονασμό.

Μια πολύ προσεκτική μελέτη της φράσης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι στο σημείο αυτό αφήνονται κάποιες υπόνοιες για τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Συν/κού Δικαίου στο μέλλον. Αυτή είναι η μόνη ευλογοφανής ερμηνεία της διάταξης. Βέβαια αναρωπιέται κανείς τί εννοείται με τον όρο «νόμος»; Παρόλη την αοριστία του μπορούμε να δεχτούμε ότι ο όρος περικλείει τις αρχές που

¹⁵ Μ. ΦΕΦΕ, όπου παραπάνω, σελ. 212

διέπουν τους συν/μούς, οι οποίες είναι κοινές στα κράτη - μέλη, είτε αυτές είναι γραπτό δίκαιο, είτε εθιμικό, δηλαδή άγραφο.

Άλλα ερωτήματα που ανακύπτουν, αν δεχτούμε αυτή την ερμηνεία, είναι : ποιές είναι οι κοινές αρχές; Πρέπει να ισχύουν σε όλα ανεξαιρέτως τα κράτη - μέλη ή αρκεί να ισχύουν σε μια πλειοψηφία τους; Πρέπει να συμβαδίζουν με τις αναγνωρισμένες συν/κές αρχές, όπως αυτές έχουν διατυπωθεί απ' τη Διεθνή Συνεταιριστική ένωση (ICA); Εξαρτάται από το ποιά προσέγγιση θα επιλέξει κανείς για να δοθεί μία απάντηση στις ερωτήσεις αυτές.

Το σημαντικό γεγονός είναι ότι ένας ΕΣΥΝ θα έχει τη δυνατότητα να στηριχθεί στις συν/κές αρχές που είναι κοινές στα κράτη - μέλη. Υπάρχει βέβαια ο περιοριστικός ρόλος να συμφωνούν αυτές με τη νομοθεσία του κράτους - μέλους της έδρας.

Όμως είναι δύσκολο να φανταστούμε ποιές θα είναι οι συνέπειες αυτού του περιορισμού, ώστε να καταλήξει να είναι σε βάρος του ΕΣΥΝ. Λίγο - πολύ όλα τα κράτη - μέλη μοιράζονται τις ίδιες αρχές όσον αφορά τους συν/μούς και έτσι κι αλλιώς υπάρχουν και οι γενικά αποδεκτές συν/κές αρχές της ICA.

Επίσης ο ίδιος ο κανονισμός στον πρόλογό του επικαλείται κάποιες απ' αυτές τις αρχές π.χ. η αρχή της ανοικτής πόρτας, ένας άνθρωπος, μία ψήφος .κ.λ.π.

Αν δεχτούμε την ερμηνεία αυτή υπάρχει μία ακόμα σημαντική συνέπεια. Οι κοινές αυτές αρχές θα αποτελούν κοινοτικό δίκαιο και συνεπώς αρμόδιο για την ερμηνεία του θα είναι το ΔΕΚ. Ο ζήλος του ΔΕΚ για την προώθηση της ευρωπαϊκής ενοποίησης και του εναρμονισμού των εθνικών νομοθεσιών με το κοινοτικό δίκαιο είναι γνωστός.

Οι δυνατότητες που ανοίγονται στους συν/μούς είναι μεγάλες, ιδιαίτερα σ' εκείνους τους συν/μούς των οποίων οι χώρες έχουν υιοθετήσει εξαντλητικά λεπτομερή συν/κή νομοθεσία, έτσι ώστε να αποτελεί τροχοπέδη για την ομαλή ανάπτυξή τους. Το ελληνικό παράδειγμα εύγλωττα εξυπηρετεί, ώστε να αντιληφθούμε πόσο ωφέλιμη είναι μία τέτοια ερμηνευτική προσέγγιση.

Σαν τελική παρατήρηση πρέπει να προστεθεί ότι αυτή η ερμηνεία προσφέρει την ευκαιρία για μια έρευνα σε βάθος σ' ότι αφορά τις συν/κές

νομοθεσίες των κρατών - μελών. Είναι απαραίτητη η μελέτη τους για να μπορέσουμε να καταλήξουμε στις κοινές «διατάξεις του νόμου» που υπάρχουν σ' αυτές.

Δεν χρειάζεται να τονιστεί το πόσο δύσκολη και χρονοβόρα θα είναι μια τέτοια έρευνα, διότι εκτός απ' τις διαφορές στις νομοθεσίες υπάρχουν και διαφορές στη γενικότερη φιλοσοφία περί συν/μών μεταξύ των κρατών - μελών.

Ανεξάρτητα όμως απ' αυτό, η σύνταξη ενός ευρωπαϊκού συνεταιριστικού δικαίου θα είναι ένα μεγάλο βήμα προς την περαιτέρω ενοχοποίηση καθώς επίσης και ένα πολύτιμο εργαλείο διακρατικής συνεργασίας στα χέρια των ΕΣΥΝ.

ε. Εθνική Νομοθεσία

Το σημείο 1, γ, ΙΙΙ αναφέρεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους της έδρας και είναι ακόμα μία πολύ ασαφής διάταξη. Πρέπει να ακολουθήσουμε μία σειρά λογικών σκέψεων για να καταλάβουμε τί σημαίνει η διάταξη αυτή. Ένας εθνικός συνεταιρισμός ιδρύεται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους του. Άρα, το καταστατικό του συνεταιρισμού αυτού θα συμφωνεί με τις διατάξεις της νομοθεσίας που το αφορούν. Το καταστατικό, τώρα, ενός ΕΣΥΝ, του οποίου η έδρα βρίσκεται σ' αυτό το κράτος μέλος διέπει τον ΕΣΥΝ «υπό τους ίδιους όρους», άρα πρέπει να συμφωνεί με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους που αφορούν το καταστατικό. Συνεπώς, στο σημείο αυτό υπεισέρχεται η εθνική νομοθεσία, η οποία διέπει τον ΕΣΥΝ μέσω του καταστατικού του.

Η παράγραφος 3 μιλάει γενικότερα για τη νομοθεσία του κράτους μέλους της έδρας. Σύμφωνα μ' αυτή, ο ΕΣΥΝ θα αντιμετωπίζεται ως εθνικός συνεταιρισμός όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του. Πέρα, δηλαδή, από τις ειδικότερες διατάξεις του καταστατικού του ΕΣΥΝ, η εθνική συνεταιριστική νομοθεσία θα διέπει τους ΕΣΥΝ. Όπως ειπώθηκε παραπάνω, δεχόμαστε ότι όταν καμμία άλλη διάταξη του κανονισμού δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε κάποια συγκεκριμένη περίπτωση, τότε οι διατάξεις του καταστατικού του ΕΣΥΝ, που συμφωνούν με τις διατάξεις του δικαίου για τους

συνεταιρισμούς του κράτους μέλους της έδρας, και η εθνική συνεταιριστική νομοθεσία έρχονται να καλύψουν το κενό.

Αν εξετάσουμε το σημείο αυτό σε αντιδιαστολή με την παράγραφο 3, τότε παρατηρούμε ότι υπάρχουν δύο περιπτώσεις. η πρώτη είναι ότι οι δύο διατάξεις ουσιαστικά έχουν το ίδιο περιεχόμενο και συνεπώς η μία είναι περιττή. Ακόμα κι αν μία από αυτές έλειπε δεν θα άλλαξε τίποτα στο περιεχόμενο του άρθρου 4. Βέβαια το μεν σημείο 1, γ, III μιλάει για τις διατάξεις του ΕΣΥΝ, που συμφωνούν με την νομοθεσία του κράτους μέλους, ενώ η παράγραφος 3 μιλάει γενικότερα για τη νομοθεσία του κράτους μέλους, αλλά θα μπορούσε να ισχυρισθεί κανείς ότι η λεπτομέρεια αυτή δεν αλλάζει την ουσία.

Η πρώτη αυτή προσέγγιση, εκτός από λανθασμένη, είναι και προβληματική, εξαιτίας μιας φράσης της παραγράφου 3. Συγκεκριμένα, η φράση «και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού» ανοίγει το δρόμο σε μια δεύτερη ερμηνεία. Σημαίνει ότι είναι δυνατόν ο κανονισμός να εξαιρεί την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας σε μερικά σημεία, που θα επηρέαζαν σε άλλη περίπτωση τους ΕΣΥΝ. Η εξαίρεση αυτή ισχύει ανεξάρτητα από το αν η ίδια εθνική νομοθεσία εφαρμόζεται στους εθνικούς συνεταιρισμούς.

Η επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του κανονισμού μπορεί να λειτουργήσει σαν δίκωπο μαχαίρι για τους ΕΣΥΝ. Από τη μία ο ΕΣΥΝ μπορεί να αποφύγει την εφαρμογή δυσμενών για τους συνεταιρισμούς εθνικών κανόνων δικαίου, αν ο κανονισμός προβλέπει διαφορετικά. Αυτό φυσικά θα λειτουργήσει θετικά για τους ΕΣΥΝ, ιδιαίτερα στην περίπτωση κάποιου κράτους μέλους το οποίο δεν ευνοεί τον συνεταιριστικό τρόπο επιχείρησης. Από την άλλη πλευρά όμως για να αποθαρρύνει τη δημιουργία ΕΣΥΝ στην επικράτειά του να υιοθετήσει ευνοϊκότερους κανόνες για τους δικούς του συνεταιρισμούς οι οποίοι δεν θα εφαρμόζονται στους ΕΣΥΝ λόγω διαφορετικών ειδικών διατάξεων του κανονισμού.

Βέβαια δεν υπάρχει αποχρών λόγος για κάποιο κράτος μέλος να δράσει μ' αυτό τον τρόπο. Η εγκατάσταση ενός ΕΣΥΝ στο έδαφός του σημαίνει οικονομική δραστηριότητα και μάλιστα αξιόλογη και νέες θέσεις εργασίας για

τους πολίτες του. Όπως και να έχουν τα πράγματα, είναι γεγονός ότι οι εθνικοί συνεταιρισμοί και οι ΕΣΥΝ μπορεί να διέπονται από διαφορετικές διατάξεις, πράγμα που ίσως δημιουργήσει προβλήματα υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ τους. Το επιχειρηματικό μέγεθος βέβαια του ΕΣΥΝ δικαιολογεί ίσως τη διαφορά μεταχείρισης αν συγκρίνουμε έναν ΕΣΥΝ με ένα πρωτοβάθμιο συνεταιρισμό. Τα πράγματα αλλάζουν στην περίπτωση ενός οικονομικά σφριγηλού τριτοβάθμιου συνεταιρισμού όταν αυτός ευνοείται από την εθνική νομοθεσία. Αυτά τα προβλήματα αποτελούν απλώς αντικείμενο υποθέσεων και θα μπορέσουμε να εξάγουμε συμπεράσματα μόνο όταν ο κανονισμός γίνει ισχύον δίκαιο.

4. ΑΠΟΚΤΗΣΗ - ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

α. Απόκτηση ιδιότητας

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθ. 11, η αίτηση εισόδου στον ΕΣΥΝ διατυπώνεται γραπτώς και η κτήση της ιδιότητας του μέλους υπόκειται στην έγκριση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης. Επίσης προβλέπει ότι το καταστατικό μπορεί να ορίζει τη δυνατότητα αποδοχής και μελών επενδυτών, μία δυνατότητα που προβλέπεται απ' την Ελληνική Νομοθεσία.

Στην παράγραφο 1 παρατηρείται μία παράλειψη. Απ' τη διατύπωσή της συμπεραίνεται ότι η γενική συνέλευση δεν έχει καμμία αρμοδιότητα όσον αφορά την είσοδο νέων μελών. Αυτό μπορεί να προξενήσει προβλήματα στον ΕΣΥΝ, διότι εξασφαλίζεται ότι το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης θα κάνει πάντα θεμιτή χρήση του δικαιώματος που του παρέχεται στο άρθ. 11. Θα έπρεπε η απόφαση του οργάνου για αποδοχή αιτήσεων- απόκτησης της ιδιότητας του μέλους να υπόκειται στην τελική έγκριση της συνέλευσης.

Επίσης δεν ξεκαθαρίζει το τί θα γίνει σε περίπτωση απόρριψης μιας αίτησης.¹⁶ Φαίνεται ότι αν το όργανο διεύθυνσης αποφασίσει ότι κάποιος αιτών δεν είναι κατάλληλος για να γίνει μέλος του ΕΣΥΝ, αυτός δεν μπορεί να ανατρέψει την απόφαση αυτή. Πάλι θα έπρεπε ο αιτών να έχει το δικαίωμα να προσφύγει στη γενική συνέλευση και αυτή έχει τον τελικό λόγο για το επίμαχο

¹⁶ Μ. ΦΕΦΕ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ : Μερική Νομική Αναθεώρηση»

ζήτημα. Θα μπορούσε να υποτεθεί ότι η αρμοδιότητα της γενικής συνέλευσης να ανατρέψει την απόφαση του οργάνου διεύθυνσης τεκμαίρεται αλλά δυστυχώς το ίδιο το άρθρο 11 ανατρέπει αυτή την υπόθεση. Προβλέπει ότι για την αποδοχή μελών επενδυτών χρειάζεται η έγκριση της γενικής συνέλευσης. Η ρητή αναφορά στην έγκριση για το συγκεκριμένο ζήτημα μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι, αν χρειαζόταν έγκριση και για την είσοδο ενός νέου μέλους, θα γινόταν επίσης ρητή αναφορά.

Το καταστατικό, και εδώ υπάρχει καινοτομία, ορίζει ότι μπορούν να γίνονται μέλη του ΕΣΥΝ πρόσωπα που δεν έχουν πρόθεση να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες ΕΣΥΝ. Πρόκειται για τα μέλη - επενδυτές (μη χρήστες). Η κατηγορία αυτή των μελών που συνιστά παρέκκλιση απ' την αρχή της διπλής ιδιότητας αποσκοπεί στην προσέλευση κεφαλαίων για την αντιμετώπιση των χρηματοδοτικών προβλημάτων των συν/μών. Τα μέλη νομικά πρόσωπα εξομοιώνονται με τα μέλη χρήστες.

Φαίνεται όμως ότι και εδώ υπήρξε πρόβλημα. Η επιτροπή για κοινωνικά ζητήματα, εργασίας και εργασιακού περιβάλλοντος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, στην πρότασή της προς το Κοινοβούλιο, είχε προτείνει τη διαγραφή του σημείου αυτού. Η πρόταση αυτή στηρίχθηκε στην άποψη ότι τα μέλη των συν/μών πρέπει να κάνουν χρήση των υπηρεσιών του και ότι η αποδοχή μελών επενδυτών προσκρούει στη φιλοσοφία της συν/κής οργάνωσης. Άρα η είσοδος μελών επενδυτών δε θα έπρεπε να ενθαρρύνεται.

Η επιτροπή διατύπωσε τη διάταξη περί μελών επενδυτών και έπραξε σωστά. Ο ΕΣΥΝ ξεφεύγει απ' την παραδοσιακή άποψη περί συν/μών. Πρόκειται για εμπορική επιχείρηση σε διακρατικό επίπεδο, η οποία χρειάζεται να προσελκύσει κεφάλαια, οπότε τα μέλη επενδυτές θα φανούν πολύ χρήσιμα. Δεν γίνεται να υιοθετείται τέτοιου είδους συμπεριφορά για επιχειρήσεις του εύρους του ΕΣΥΝ.

Έπειτα ο κανονισμός προβλέπει τη δυνατότητα επιλογής κάθε ΕΣΥΝ για την είσοδο μελών επενδυτών, αφού μόνο αν το καταστατικό προβλέπει θετικά για κάτι τέτοιο, μπορεί αυτό να πραγματοποιηθεί και μάλιστα έπειτα από έγκριση της γενικής συνέλευσης με ειδική απαρτία και πλειοψηφία.

β. Απώλεια ιδιότητας μέλους

Το άρθρο 12 περιγράφει το πότε επέρχεται απώλεια της ιδιότητας του μέλους. Αυτό συμβαίνει σε περίπτωση αποχώρησης, θανάτου ή πτώχευσης, λύσης νομικού προσώπου - μέλους του ΕΣΥΝ, εκχώρηση όλων των μερίδων, αποκλεισμό (διαγραφή) και για όσους άλλους λόγους προβλέπει το καταστατικό. Είναι πολύ θετικό το γεγονός ότι ο κανονισμός δίνει τη δυνατότητα στο καταστατικό να προβλέπει λόγους απώλειας της ιδιότητας του μέλους, διότι, για τόσο σημαντικά ζητήματα, είναι σωστό ν' αφήνουμε τον ίδιο τον ΕΣΥΝ να αποφασίζει.

Στην περίπτωση όμως του αποκλεισμού, η Επιτροπή έκανε μία προσθήκη στο παλιό κείμενο. Η ιδιότητα του μέλους χάνεται με αποκλεισμό «σε περίπτωση σοβαρής παράβασης των σχετικών υποχρεώσεων». Η προσθήκη αυτή είναι περιττή και μπορεί να προκαλέσει νομικές ασάφειες. Λόγου χάρη, προκύπτουν ερωτήματα όπως τί είναι σοβαρή παράβαση ή ποιός θ' αποφασίσει γι' αυτό. Είναι πιθανό ότι η επιτροπή προσπάθησε να διασφαλίσει τα μέλη του ΕΣΥΝ από πιθανές αυθαίρετες αποφάσεις για διαγραφή.

Όμως, το άρθρο 10, παρ. 1 σημείο 14 περιλαμβάνει στα στοιχεία που πρέπει υποχρεωτικά να περιέχει το καταστατικό μεταξύ άλλων και τους λόγους αποκλεισμού των μελών. Η ρητή αναφορά των λόγων στο καταστατικό αποτελεί αρκετή προστασία για τα μέλη. Η παράβαση κάποιου απ' αυτούς είναι αρκετός λόγος διαγραφής ενός μέλους, διότι υποδηλώνει την επιθυμία του να πάψει αν είναι μέλος του ΕΣΥΝ ή την αδιαφορία του για τα συμφέροντα του ΕΣΥΝ. Τέλος το διαγραφόν μέλος μπορεί να προσβάλλει την απόφαση του οργάνου διοίκησης ενώπιον της γενικής συνέλευσης. Η προσθήκη της φράσης απ' την Επιτροπή μόνο προβλήματα μπορεί να προκαλέσει και θα ήταν φρονιμότερο να παραλειπόταν.¹⁷

Το άρθρο 13 ρυθμίζει τα περιουσιακά δικαιώματα των μελών σε περίπτωση αποχώρησης ή αποβολής τους απ' τον ΕΣΥΝ. Τα μέλη όταν απωλέσουν την ιδιότητά τους έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την επιστροφή των

¹⁷ Μ. ΦΕΦΕ, όπου παραπάνω, σελ. 218

εισφορών τους, μειωμένων, αν συντρέχει λόγος, κατ' αναλογία των ζημιών που καταλογίζονται στο εταιρικό κεφάλαιο. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η απώλεια της ιδιότητας του μέλους λόγω εκχώρησης των μερίδων του.

Το άρθρο 13 αποτελεί ένα ακόμη παράδειγμα παρέμβασης των διατάξεων του κανονισμού σ' ένα θέμα όπου κύριος ρυθμιστικός παράγοντας θα έπρεπε να είναι οι διατάξεις του ΕΣΥΝ.

Το αν η απώλεια της ιδιότητας του μέλους πρέπει να γεννά δικαίωμα επιστροφής εισφορών μπορεί ν' αποφασισθεί απ' το καταστατικό σύμφωνα με την ελευθέρα εκφραζόμενη θέληση των συνεταίρων.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εκφράζοντας αυτή την άποψη πρότεινε την αλλαγή του κειμένου του κανονισμού προσθέτοντας τη φράση «εκτός αν το καταστατικό ορίζει αλλιώς». Η Επιτροπή δεν έκανε δεκτή την πρόταση του Κοινοβουλίου αφήνοντας τη διάταξη ως έχει. Η μη αποδοχή της πρότασης του Κοινοβουλίου δεν είναι κατανοητή. Υποτίθεται ότι το καταστατικό ενός συν/μού είναι ένα κείμενο που έχει ψηφιστεί δημοκρατικά και εκφράζει την άποψη της πλειοψηφίας τουλάχιστον των μελών για το πώς πρέπει να λειτουργεί ο συνεταιρισμός τους. Άρα είναι αδιανόητο σε ορισμένες περιπτώσεις να μην μπορεί να ορίζει αλλιώς.

Επίσης ένα υποψήφιο μέλος που κάνει αίτηση εγγραφής στο συν/μό γνωρίζει εκ των προτέρων το περιεχόμενο του καταστατικού και με την αίτησή του το αποδέχεται πλήρως. Είναι δηλαδή σε θέση να σταθμίσει τα συμφέροντά του και να κρίνει αν το καταστατικό ή έστω κάποιες διατάξεις του είναι ευνοϊκές ή όχι και να πράξει αναλόγως.

Κατά συνέπεια η αφαίρεση απ' το καταστατικό της αρμοδιότητας να κρίνει ό,τι είναι καλύτερο για τον ΕΣΥΝ αποτελεί ένα από τα ελαττώματα του κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

1. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Η Γενική συνέλευση αποτελεί σύμφωνα με τον κανονισμό το ύψιστο όργανο του ΕΣΥΝ. Τούτο προκύπτει έμμεσα απ' το γεγονός ότι αυτή δικαιούται ν' αποφασίζει όχι μόνο όπου ρητά προβλέπεται δική της αρμοδιότητα, αλλά και σε όσες περιπτώσεις δεν προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητα του οργάνου διεύθυνσης, διοίκησης ή εποπτείας.¹⁸

Ο κανονισμός προβλέπει υποχρεωτική σύγκληση της γενικής συνέλευσης τουλάχιστον μία φορά το χρόνο και εντός έξι μηνών από τη λήξη της εταιρικής χρήσης. Το όργανο διοίκησης ή το όργανο διεύθυνσης δικαιούται να συγκαλεί οποτεδήποτε τη γενική συνέλευση και το δεύτερο υποχρεούται να το κάνει εφόσον το ζητήσει το όργανο της εποπτείας. Η σύγκληση της γενικής συνέλευσης είναι περαιτέρω δυνατή και κατ' αίτηση του 25% των μελών του ΕΣΥΝ - το καταστατικό μπορεί να προβλέπει χαμηλότερο ποσοστό αλλά όχι υψηλότερο.¹⁹

Η σύγκληση πραγματοποιείται είτε με δημοσίευση στο από το άρθρο 3 παρ. 4 της Οδηγίας 68/151/ΕΟΚ (λεγόμενη πρώτη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο) προβλεπόμενο εθνικό δελτίο είτε με δημοσίευση σε μια ή περισσότερες εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας στα κράτη - μέλη είτε με κάθε μέσο γραπτής επικοινωνίας που απευθύνεται σ' όλα τα κράτη - μέλη του ΕΣΥΝ. Στην πρόσκληση πρέπει να αναφέρονται τουλάχιστον : τόπος, ημερομηνία και ώρα της συνέλευσης, ο χαρακτήρας της ως τακτική, έκτακτη ή ειδική, ενδεχόμενες διατυπώσεις για τη συμμετοχή σ' αυτή και η ημερήσια διάταξη.

¹⁸ Ε.Ε.Ε.Κ αρ. C236 αρθρ. 16, σελ. 25

¹⁹ Λ. ΞΕΝΙΔΗ «Ο Ευρ. συν/μός» ΔΕΕ 7 (1996) σελ. 687

Η ημερομηνία δημοσίευσης ή αποστολής της πρόσκλησης πρέπει ν' απέχει τουλάχιστον 30 ημέρες απ' τη συνέλευση, είναι όμως δυνατό από σπουδαίους λόγους να συντηρηθεί σε 10 ημέρες. Την εγγραφή θεμάτων στην ημερήσια διάταξη μπορεί να ζητήσει μόνο ομάδα συνεταίρων που συγκεντρώνει το 25% τουλάχιστον των μερίδων, είναι όμως δυνατό να προβλέπει το καταστατικό και χαμηλότερο ποσοστό.

Αποφασιστική ψήφο διαθέτουν στην Γενική Συνέλευση μόνο τα μέλη του ΕΣΥΝ, προβλέπεται όμως και η συμβουλευτική ψήφος για μερίδες χωρίς δικαίωμα ψήφου, για εντεταλμένους συμβούλους ή έμμισθους διευθυντές.

Η εκπροσώπηση μέλους στην συνέλευση δι' αντιπροσώπου είναι δυνατή σύμφωνα με τους όρους του καταστατικού ενώ το τελευταίο μπορεί να προβλέπει και ψήφο δι' αλληλογραφίας. Κάθε μέλος του ΕΣΥΝ διαθέτει μόνο μία ψήφο ανεξάρτητα απ' τον αριθμό των μερίδων. Αν ο ΕΣΥΝ δε συντίθεται αποκλειστικά από φυσικά πρόσωπα μπορεί το καταστατικό να προβλέπει και πολλαπλή ψήφο, όχι όμως άνω του 10% των ψήφων, ενώ μέλη που δε χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες του ΕΣΥΝ (μη χρήστες) δε μπορούν να διαθέτουν στο σύνολό τους άνω του ενός τρίτου των ψήφων. Η διαδικασία διεξαγωγής της συνέλευσης προσδιορίζεται στο καταστατικό. Η γενική συνέλευση μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις μόνο για θέματα που περιλαμβάνονται στην κοινοποίηση ή γνωστοποίηση, είναι όμως δυνατό ν' αποφασίζει και για άλλα θέματα, αν παρίστανται και συναινούν όλα τα μέλη. Το καταστατικό προβλέπει τους κανόνες απαρτίας και πλειοψηφίας. Η γενική συνέλευση που συγκαλείται με αντικείμενο την τροποποίηση του καταστατικού ή τη λύση του ΕΣΥΝ βρίσκεται σε απαρτία μόνο αν είναι παρόντα κατά την πρώτη συνέλευση μέλη που κατέχουν το ήμισυ και κατά τη δεύτερη το ένα τρίτο των μερίδων ενώ απαιτούμενη πλειοψηφία είναι τα δύο τρίτα των παρόντων ή εκπροσωπούμενων μερίδων. Στην τρίτη επαναληπτική συνέλευση δεν απαιτείται κανένας όρος απαρτίας και αρκεί η απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών του ΕΣΥΝ. Κατά την καταμέτρηση των ψήφων δε λαμβάνονται υπόψη οι αποχές και οι άκυρες ψήφοι.

Σε κάθε συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης καταρτίζονται πρακτικά τα οποία, περιλαμβάνουν την ημερομηνία και τον τόπο της συνεδρίασης, τα θέματα των αποφάσεων και το αποτέλεσμα των ψηφοφοριών. Κάθε μέλος δικαιούται να λάβει αντίγραφο των πρακτικών και των συνημμένων εγγράφων έναντι καταβολής του διοικητικού τέλους.

Οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης μπορούν να ακυρωθούν λόγω παράβασης του κανονισμού ή του καταστατικού υπό τις εξής προϋποθέσεις;

α) ιδιότητα μέλους και επίκληση εννόμου συμφέροντος και

β) τήρηση προθεσμίας τριών μηνών απ' τη συνέλευση και άσκηση της αγωγής ακυρώσεως στο Δικαστήριο του τόπου της έδρας σύμφωνα με τις δικονομικές προϋποθέσεις του εθνικού δικαίου.

Το Δικαστήριο μπορεί να αναστείλει την εφαρμογή της προσβαλλόμενης απόφασης, περαιτέρω δε και να διατάξει την καταβολή εγγύησης απ' τον ενάγοντα. Οι αποφάσεις του δικαστηρίου λειτουργούν έναντι όλων υπό την επιφύλαξη των καλόπιστα κτηθέντων δικαιωμάτων τρίτων.

Απόφαση δικαστηρίου που κηρύσσει άκυρη ή ανυπόστατη απόφαση της γενικής συνέλευσης δημοσιεύεται κατά το άρθρο 6.²⁰

2. ΜΟΝΙΣΤΙΚΟ -ΔΥΑΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

α. Μονιστικό σύστημα

Κατά το μονιστικό σύστημα η διαχείριση του ΕΣΥΝ είναι ανατεθειμένη στο λεγόμενο όργανο διοίκησης το οποίο και αποτελεί το μόνο πέρα από τη γενική συνέλευση από τον κανονισμό προβλεπόμενο όργανο.²¹ Τα μέλη του οργάνου διοίκησης έχουν την εξουσία να εκπροσωπούν τον ΕΣΥΝ δικαστικώς και εξωδίκως, ενώ η ανάθεση της εξουσίας διαχείρισης μπορεί να γίνει και σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη του οργάνου διοίκησης .

²⁰ Ε.Ε.Ε.Κ. αρ. C236 σελ. 27, άρθρ. 27 παρ.2

²¹ Ε.Ε.Ε.Κ. αρ. C236 σελ. 29, αρθ 36, παρ.1

Το όργανο διοίκησης μπορεί ενδεχόμενα και κατ' εφαρμογή διατάξεων του καταστατικού ή οδηγιών της γενικής συνέλευσης να αναθέτει σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα μη μέλη του ΕΣΥΝ διαχειριστικές εξουσίες οι οποίες είναι ανακλητές ανά πάσα στιγμή. Ο αριθμός των μελών του οργάνου διοίκησης ορίζεται στο καταστατικό, δε μπορεί όμως να είναι μικρότερος των τριών. Μέλη μη χρήστες μπορούν να είναι μέλη του οργάνου διοικήσεως, δεν επιτρέπεται όμως να κατέχουν την πλειοψηφία. Τα μέλη του οργάνου διοίκησης διορίζονται και ανακαλούνται από τη γενική συνέλευση με την επιφύλαξη των διατάξεων που προβλέπει η σχετική με τη συμμετοχή των εργαζομένων κοινοτική Οδηγία.²²

Το όργανο διοίκησης εκλέγει μεταξύ των μελών του τον Πρόεδρό του. Συνέρχεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα όπως αυτά προβλέπονται στο καταστατικό, αλλά τουλάχιστον μία φορά το τρίμηνο για ν' αποφανθεί σχετικά με την πορεία των υποθέσεων του ΕΣΥΝ.

Επίσης συνέρχεται εκτάκτως προκειμένου ν' αποφανθεί για την χορήγηση αδείας για τη διενέργεια πράξεων που σύμφωνα με το άρθρο 43 προϋποθέτουν άδεια ή τέλος λόγω σύγκλησής του απ' τον πρόεδρό του ή κατ' αίτηση του ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών του.

Στην τελευταία περίπτωση πρέπει να αναφέρονται στην αίτηση οι λόγοι της σύγκλησης ενώ η πάροδος 15 ημερών παρέχει στους αιτούντες το δικαίωμα να συγκαλέσουν αυτοί το όργανο διοίκησης παρακάμπτοντας τον πρόεδρο.

β. Δυαδικό σύστημα

Το δυαδικό σύστημα προβλέπει διάσπαση των λειτουργιών της διαχείρισης μεταξύ οργάνου διεύθυνσης και οργάνου εποπτείας.²³ Το όργανο διεύθυνσης ασκεί τη διαχείριση εν στενή έννοια. Ο αριθμός των μελών του καθορίζεται απ' το καταστατικό ενώ τα μέλη του διορίζονται και ανακαλούνται απ' το όργανο εποπτείας. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι το όργανο διεύθυνσης εκλέγει μεταξύ των μελών του τον πρόεδρό του. Εξ αντιδιαστολής προκύπτει ότι

²² Ε.Ε.Ε.Κ., όπου παραπάνω

²³ Λ. ΞΕΝΙΔΗ «Ο Ευρωπαϊκός συν/μός» ΔΕΕ 7 (1996) σελ. 689

αν το καταστατικό σιωπά, τον πρόεδρο του οργάνου διεύθυνσης εκλέγει το όργανο εποπτείας.

Υπάρχει ασυμβίβαστο μεταξύ της ιδιότητας μέλους του οργάνου διεύθυνσης και του οργάνου εποπτείας, μέλη του οργάνου εποπτείας όμως μπορούν κατ' ανάθεση απ' το όργανο εποπτείας και με παράλληλη αργία των δικαιωμάτων τους ως μέλη του τελευταίου, ν' ασκήσουν προσωρινά καθήκοντα μέλους του οργάνου διεύθυνσης.

Το όργανο διεύθυνσης συγκαλείται κατά τους όρους του καταστατικού ή του εσωτερικού του κανονισμού, ενώ σε επείγουσες περιπτώσεις και από οποιοδήποτε μέλος του.

Το όργανο εποπτείας ελέγχει τη διαχείριση που ασκεί το όργανο διεύθυνσης. Δε μπορεί να ασκεί το ίδιο εξουσία διαχείρισης ούτε να εκπροσωπεί τον ΕΣΥΝ έναντι των τρίτων παρά μόνο έναντι του οργάνου διεύθυνσης και των μελών του κατά τη σύναψη συμβάσεων.

Ο αριθμός των μελών του οργάνου ορίζεται από το καταστατικό, είναι όμως δυνατό το κράτος - μέλος να καθορίσει τον αριθμό των μελών του οργάνου εποπτείας των ΕΣΥΝ που εδρεύουν στην επικράτειά του.

Το όργανο εποπτείας εκλέγει μεταξύ των μελών τον πρόεδρό του, ο οποίος και το συγκαλεί σύμφωνα με τους όρους του καταστατικού είτε με δική του πρωτοβουλία, όταν το κρίνει σκόπιμο, είτε κατόπιν αιτήσεως του οργάνου διεύθυνσης.²⁴

Το όργανο διεύθυνσης ενημερώνει ανά τρίμηνο το όργανο εποπτείας για τις υποθέσεις του ΕΣΥΝ και του κοινοποιεί κάθε σημαντική πληροφορία που μπορεί να έχει επιπτώσεις στον ΕΣΥΝ. Το όργανο εποπτείας μπορεί να ζητήσει απ' το όργανο διεύθυνσης την κοινοποίηση πληροφοριών ή ειδική αναφορά για κάθε ζήτημα που αφορά τον ΕΣΥΝ ανά πάσα στιγμή, μπορεί να προβαίνει σε κάθε σχετικό με την αποστολή του έλεγχο αναθέτοντας το έργο αυτό και σε ορισμένα από τα μέλη του ή συνεπικουρούμενου και από εμπειρογνώμονες, ενώ κάθε μέλος του οργάνου εποπτείας μπορεί να λαμβάνει

²⁴ Λ. ΞΕΝΙΔΗ, όπως παραπάνω, σελ.689

γνώση των από το όργανο διεύθυνσης στο όργανο εποπτείας κοινοποιούμενων εγγράφων.

3. ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΙΣΤΙΚΟ-ΔΥΑΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Η διάρκεια της θητείας των μελών του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης ορίζεται απ' το καταστατικό και δεν υπερβαίνει τα 6 χρόνια ενώ η επανεκλογή είναι δυνατή.²⁵

Αν το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει αντίθετη ρύθμιση μπορεί το καταστατικό να προβλέπει ότι μέλος του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης μπορεί να είναι νομικό πρόσωπο το οποίο εκπροσωπείται από φυσικό πρόσωπο.

Αν η εξουσία εκπροσώπησης έχει ανατεθεί σε περισσότερα του ενός μέλη, η εξουσία αυτή ασκείται συλλογικά.

Το καταστατικό όμως μπορεί να προβλέπει ότι κάθε μέλος του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης μπορεί να δεσμεύει τον ΕΣΥΝ -η ρήτρα αυτή μπορεί να αντιταχθεί έναντι τρίτων μόνο αν τηρήθηκαν οι διατυπώσεις δημοσιότητας του άρθρου 6. Ο ΕΣΥΝ δεσμεύεται και από πράξεις των οργάνων του που υπερβαίνουν τον εταιρικό σκοπό, τα κράτη - μέλη μπορούν όμως να προβλέψουν ότι ο ΕΣΥΝ δε δεσμεύεται από τέτοιες πράξεις αν οι τρίτοι γνώριζαν ή όφειλαν να γνωρίζουν την υπέρβαση - η απλή δημοσίευση του καταστατικού δεν αποτελεί τεκμήριο γνώσης.

Μεταξύ των μελών αυτού του οργάνου υπάρχει ισότητα δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, ενώ υπάρχει παράλληλα υποχρέωση εχεμύθειας και καθήκον προαγωγής των συμφερόντων του ΕΣΥΝ.

Τα μέλη του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης ευθύνονται για τις ζημιές που προξενούν στον ΕΣΥΝ από παράβαση των υποχρεώσεών τους κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

²⁵ Λ. ΞΕΝΙΔΗ, όπου παραπάνω, σελ. 689

Αν το όργανο είναι πολυμελές, υπάρχει εις ολόκληρον ευθύνη των μελών, μέλη όμως που δε φέρουν καμμία ευθύνη μπορούν ν' απαλλαγούν αν αποδείξουν ότι δε παρέβησαν καμμία υποχρέωση. Για την έγερση της εταιρικής αγωγής, αποφασίζει η γενική συνέλευση με πλειοψηφία των παρόντων ή εκπροσωπούμενων μελών, είναι όμως δυνατή και η άσκησή της απ' το 1/5 των μελών. Η εταιρική αγωγή πρέπει ν' ασκηθεί εντός 5 ετών απ' την επέλευση του ζημιογόνου γεγονότος.

4. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

Ο ΕΣΥΝ μπορεί να προσφύγει σ' όλα τα μέσα χρηματοδότησης υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους συνεταιρισμούς του κράτους της έδρας του.²⁶

Έτσι το καταστατικό μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία μερίδων (τίτλων) οι κάτοχοι των οποίων, μέλη ή τρίτοι εκτός ΕΣΥΝ δεν έχουν δικαίωμα ψήφου, προβλέποντας ταυτόχρονα και ειδική προστασία (ειδικά προνόμια) για την ιδιαίτερη και «ευπαθή» αυτή ομάδα. Πρόκειται για τους επενδυτές - μη χρήστες.

Το καταστατικό επίσης μπορεί να προβλέπει την καταβολή επιστροφής στα μέλη ανάλογα με τις πράξεις, που αυτά έχουν διενεργήσει με τον ΕΣΥΝ, ή ανάλογα με την εργασία που έχουν προσφέρει.

Με τα κέρδη ο ΕΣΥΝ οφείλει να συστήσει ένα νόμιμο αποθεματικό, στο οποίο τα μέλη δεν έχουν κανένα δικαίωμα. Η γενική συνέλευση αποφασίζει για την διανομή του υπολοίπου του διαθέσιμου αποτελέσματος, αυξημένο ενδεχομένως με τα μεταφερόμενα κέρδη.

Ως προς την κατάρτιση, τον έλεγχο και τη δημοσιότητα των ετησίων λογαριασμών οι οποίοι μπορεί να είναι και ενοποιημένοι, ο ΕΣΥΝ υπάγεται στις κοινοτικές οδηγίες που έχουν εκδοθεί σχετικά για τις ανώνυμες εταιρείες και έχουν καταστεί εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους της έδρας του ΕΣΥΝ.

²⁶ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο Καταστατικού του ΕΣΥΝ», ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, ΤΕΥΧ. 43, ΣΕΛ. 145

Επίσης ο ΕΣΥΝ μπορεί να προβλέπει ένα εσωτερικό όργανο ελέγχου το οποίο όμως δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον εξωτερικό έλεγχο εάν η νομοθεσία του κράτους δεν το επιτρέπει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

1. ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

Η λύση του ΕΣΥΝ είναι δυνατή είτε με απόφαση της γενικής συνέλευσης είτε του δικαστηρίου του τόπου της έδρας είτε λόγω πτώχευσης.²⁷ Η γενική συνέλευση δικαιούται να αποφασίσει υπό τους όρους τροποποίησης του καταστατικού την λύση του ΕΣΥΝ. Η γενική συνέλευση επίσης μετά από πρόταση του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης σχετικά με τη λύση του ΕΣΥΝ αν παρήλθε ο χρόνος διάρκειας που προβλέπεται στο καταστατικό, αν έχει μειωθεί το εγγεγραμμένο ιδρυτικό κεφάλαιο κάτω του ελάχιστου ορίου που θέτει το καταστατικό, αν δεν τηρήθηκαν οι κανόνες δημοσιότητας των τριών τελευταίων χρήσεων του ΕΣΥΝ, αν μειώθηκε ο αριθμός των μελών κάτω απ' τον κανονισμό ή το καταστατικό προβλεπόμενο όριο ή από λόγους που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο για τους εθνικούς συν/μούς ή στο καταστατικό.

Αν συντρέχουν οι ανωτέρω λόγοι η γενική συνέλευση αποφασίζει τη λύση με την απλή ψηφοφορία και απαρτία ή τη συνέχιση με την προβλεπόμενη για την τροποποίηση του καταστατικού απαρτία και πλειοψηφία.

Στη λύση του ΕΣΥΝ προβαίνει και το δικαστήριο του τόπου της έδρας του ΕΣΥΝ κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε ενδιαφερομένου αν η έδρα του ΕΣΥΝ έχει μεταφερθεί εκτός κοινότητας ή η δραστηριότητά του αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους της έδρας ή έχει αποκλίνει από το σκοπό της προώθησης των αναγκών των μελών του ή το κεφάλαιο δε διαιρείται σε μερίδες ή δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις ως προς τα μέλη του που προβλέπονται στο άρθρο 9 παρ. 1

Το δικαστήριο μπορεί να παρέχει προθεσμία στον ΕΣΥΝ και αν αυτή παρέλθει άπρακτη προβαίνει στη διάλυσή του. Η λύση του ΕΣΥΝ προβλέπεται

²⁷ Λ. ΞΕΝΙΔΗ ΔΕΕ 7 (1996) σελ. 690

επίσης για την περίπτωση που η Κεντρική Διοίκηση του έχει μεταφερθεί σε άλλο κράτος μέλος της Κοινότητας χωρίς παράλληλα να μεταφερθεί και η καταστατική έδρα του σ' αυτό.

Ο ΕΣΥΝ λύεται τέλος και στην περίπτωση της παύσης των πληρωμών ή της αφερεγγυότητας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του κράτους της έδρας του. Κατά συνέπεια ο προσδιορισμός της έννοιας της παύσης των πληρωμών πρέπει ν' αντληθεί απ' το Εθνικό δίκαιο.

Σε περίπτωση κήρυξης της παύσης των πληρωμών ή της αφερεγγυότητας καταχωρούνται στο μητρώο του ΕΣΥΝ : **α)** το εκδοθέν μητρώο, η ημερομηνία της απόφασης και εκδούσα δικαστική αρχή, **β)** η ημερομηνία της παύσης πληρωμών, **γ)** τα ονοματεπώνυμα και οι διευθύνσεις των επιτροπών, διαχειριστών εκκαθαριστών, **δ)** κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

Στο μητρώο του άρθρου 5 παρ. 3 καταγράφεται και η απόφαση που απορρίπτει την κίνηση διαδικασίας λόγω ανεπαρκούς ενεργητικού.

2. ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥΝ

Τη λύση του ΕΣΥΝ ακολουθεί η εκκαθάρισή του που διέπεται απ' το δίκαιο του κράτους της έδρα του, όπως επίσης και η αφερεγγυότητα και η παύση των πληρωμών. Η νομική προσωπικότητά του εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι την περάτωση της εκκαθάρισης.

Το καθαρό ενεργητικό του ΕΣΥΝ μεταβιβάζεται μετά την ικανοποίηση των δανειστών και άλλων δικαιούχων σε άλλους ΕΣΥΝ ή εθνικούς συν/μούς ή φορείς που επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό, είναι όμως δυνατό να προβλέπει η συστατική πράξη άλλο τρόπο μεταβίβασης ή να μπορεί να ψηφίζει η γενική συνέλευση κατόπιν πρότασης του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης με πλειοψηφία δύο τρίτων άλλο τρόπο μεταβίβασης.

Η παραπάνω διανομή του ενεργητικού η οποία γίνεται με κοινωνικά κριτήρια έρχεται σε αντίφαση με τις υπόλοιπες διατάξεις του κανονισμού οι οποίες φέρουν έντονο κεφαλαιουχικό χαρακτήρα.²⁸

Τέλος ο κανονισμός σύμφωνα με τον κανόνα κατανομής των αρμοδιοτήτων, αναθέτει στα κράτη - μέλη τη φροντίδα να θεσπίσουν κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές για την παραβίαση των διατάξεών του.

²⁸ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, όπου παραπάνω, σελ. 145

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Πρέπει να παρατηρηθεί ότι από νομοθετική άποψη ο κανονισμός παραπέμπει πολύ συχνά, για τη ρύθμιση πολλών θεμάτων, είτε στο καταστατικό του ΕΣΥΝ - σε αντίθεση με την Ελληνική Νομοθεσία, η οποία είναι λεπτομερειακή και περιγραφική - είτε στο δίκαιο του κράτους - μέλους στο οποίο κατά το καταστατικό εδρεύει ο ΕΣΥΝ.²⁹

Στην Ελληνική Συνεταιριστική Νομοθεσία δεν προβλέπεται η ύπαρξη δυαδικού και μονιστικού συστήματος Διεύθυνσης ή Διοίκησης του συν/μού. Το διοικητικό και εποπτικό συμβούλιο εκλέγονται απ' τη γενική συνέλευση και δεν παρέχεται η δυνατότητα στο όργανο εποπτείας να διορίζει το όργανο διοίκησης όπως στο δυαδικό σύστημα του συν/μού.³⁰

Στο σχέδιο κανονισμού για τον ΕΣΥΝ υπάρχει μία διάταξη η οποία είναι άγνωστη στην Ελληνική νομοθεσία η οποία έχει ως στόχο την προσέλκυση επενδυτών.

Σύμφωνα μ' αυτή τη διάταξη, το καταστατικό του ΕΣΥΝ μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία τίτλων, των οποίων οι κάτοχοι δεν έχουν δικαίωμα ψήφου και οι οποίοι τίτλοι είναι δυνατό να καλυφθούν από μέλη ή και από τρίτους εκτός του ΕΣΥΝ.

Οι κάτοχοι των εν λόγω τίτλων μπορούν ν' απολαμβάνουν ειδικών πλεονεκτημάτων που αποφασίζονται κατά την έκδοσή τους ή προβλέπονται από το καταστατικό. Ως προς τη διάθεση των αποτελεσμάτων, το υπόλοιπο του διαθέσιμου αποτελέσματος, μετά την εισφορά στα νόμιμα αποθεματικά, αυξημένο ενδεχομένως και με τα μεταφορικά κέρδη, αποτελεί το ποσό του διανεμητέου αποτελέσματος.

Ως προς αυτό το σημείο υπάρχει ομοιότητα με την Ελληνική νομοθεσία δεδομένου ότι αυτή η διάταξη είναι παρόμοια με την υπάρχουσα και στην Ελληνική συν/κή Νομοθεσία.

²⁹ Τ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο Καταστατικού των ΕΣΥΝ» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, τεύχ. 43, σελ. 146

³⁰ Ε. ΣΙΝΙΚΗ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, τεύχ. 38, σελ. 122

Από την προηγούμενη παρουσίαση της τροποποιημένης πρότασης κανονισμού περί του καταστατικού του ΕΣΥΝ προκύπτουν τα εξής συμπεράσματα :

Ο ΕΣΥΝ κινείται προς μία εταιρική μορφή που πλησιάζει περισσότερο τις εταιρείες του εμπορικού δικαίου.

Είναι ενδεικτικό ότι ο ΕΣΥΝ όχι μόνο ορίζεται ρητά ως εταιρεία, αλλά και περιέχει πρόβλεψη για μέλη εκτός συν/μού (μη χρήστες), με δικαίωμα πολλαπλής ψήφου και με μερίδες χωρίς δικαίωμα ψήφου (δυνατότητα εκπροσώπησης στη γενική συνέλευση) κ.λ.π.

Φαίνεται ότι βούληση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας είναι οι συν/μοί να παίξουν ισότιμα προς τις άλλες επιχειρήσεις ανταγωνιστικό ρόλο στην Ενιαία Ευρωπαϊκή αγορά, χωρίς να ενδιαφέρεται για τις επιπτώσεις που αυτό συνεπάγεται στην ίδια τη φύση του συν/κού θεσμού, ενσωματώνοντάς τον στην κυρίαρχη ιδιωτικο-οικονομική ανταγωνιστική και συγκεντροποιητική αγοραιοποιημένη οικονομία.

Ο προσανατολισμός αυτός συνάδει και προς την νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρ. Κοινοτήτων. Πράγματι στην απόφαση της 2 Ιουλίου 1992 το Πρωτοδικείο των Ευρ.Κοινοτήτων απεφάνθη ότι «υπό το πρίσμα του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού, η έννοια της επιχείρησης καλύπτει κάθε φορέα ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ανεξάρτητα απ' το νομικό του καθεστώς.

Το γεγονός ότι ο φορέας αυτός είναι εταιρεία συν/κής μορφής, οργανωμένος σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους - μέλους, δεν μπορεί να επηρεάσει την οικονομική φύση της δραστηριότητας που ασκεί ο συν/μός αυτός.

Συνεπώς μία τέτοια μορφή οργάνωσης μπορεί, όχι ως τέτοια (από μόνη της η νομική μορφή) αλλά λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου ενεργεί ν' αποτελέσει μέσο ικανό να επηρεάσει (περιορίσει ή νοθεύσει) τον ελεύθερο ανταγωνισμό στην αγορά.

Ειδικότερα ένας τέτοιος επηρεασμός του ελεύθερου ανταγωνισμού «μπορεί να επέλθει απ' την εφαρμογή της αρχής της συν/κής πίστης, δυνάμει

της οποίας ο συν/μός επιβάλλει γενικά στα μέλη του υποχρεώσεις διάθεσης ή προμήθειας σε αντάλλαγμα των ειδικών πλεονεκτημάτων που τους παρέχει».

Πρόκειται για ρήτρα αποκλειστικής προμήθειας ή διανομής η οποία μεταφράζεται σε ρήτρα μη (ελευθέρου) ανταγωνισμού.

Βέβαια η παραπάνω εκτίμηση γίνεται με βάση «το πραγματικό πλαίσιο εντός του οποίου παράγει τα αποτελέσματά της η αρχή αυτή, δηλ. ανάλογα με τις συνθήκες και τους πραγματικούς όρους της λειτουργίας της οικείας αγοράς».

Τελικά, το κρίσιμο συμπερασματικό ερώτημα που προκύπτει είναι : το ιδιαίτερο νομικό εργαλείο του συν/μού, έστω και προσαρμοσμένο στα κοινοτικά δεδομένα (Ε.ΣΥΝ) ή και στα δεδομένα της ανταγωνιστικής συγκεντροποιητικής και αγοραποιημένης οικονομίας (π.χ. με δημιουργία θυγατρικών όπως στη Γαλλία ή κοινοπραξιών με άλλους συν/μούς - κοινές επιχειρήσεις ή στρατηγικές συμμαχίες) θα μπορέσει να επιβιώσει στα παραπάνω δεδομένα χωρίς να απάρνηθεί ή αν αλλοιώσει βασικές αρχές του;

Σίγουρα μέσα σ' αυτό το νέο ανταγωνιστικό και ιδιωτικο-οικονομικό ευρωπαϊκό πλαίσιο συνεργασιών, οι Ελληνικές συν/κές οργανώσεις με δεδομένα τα χρόνια θεσμικά και οικονομικά (χρηματοδοτικά) τους προβλήματα δύσκολα θα μπορέσουν ν' ανταποκριθούν.

Όμως το νέο Ευρ. συν/κό δίκαιο όταν υιοθετεί οριστικά θα επιδράσει αναπόφευκτα και στην Ελληνική συν/κή νομοθεσία η οποία έτσι μπορεί να δώσει μία νέα ώθηση ανάπτυξης με νέα κριτήρια και νέες δομές, των συν/μών ιδίως του δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ «Το Σχέδιο Καταστατικού των Ευρωπαϊκών Συνεταιρισμών» ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ, τεύχος 43, έκδοση Ιούλιος-Σεπτέμβριος 1996, σελ. 137.
2. ΦΕΦΕ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ: Μερική Νομική Αναθεώρηση» ΣΥΝ. ΠΟΡΕΙΑ, τεύχος 44, έκδοση Οκτώβριος-Δεκέμβριος 1996, σελ. 208
3. ΣΙΝΙΚΗ «Το Σχέδιο Καταστατικού για τον ΕΣΥΝ» ΣΥΝ.ΠΟΡΕΙΑ, τεύχος 38, έκδοση Απρίλιος-Ιούνιος 1995, σελ. 115.
4. Επίσημη Εφημερίδα Ευρωπαϊκής Κυβέρνησης (Ε.Ε.Ε.Κ), αριθμός C236 «Τροποποιημένη Πρόταση Κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί του Καταστατικού του ΕΣΥΝ»
5. ΞΕΝΙΔΗ «Ο Ευρωπαίος Συν/μός» Δ.Ε.Ε. "Δίκαιο Επιχειρήσεων και Εταιρειών", σελ. 689.

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί ~~των καταστάσεων του~~
ευρωπαϊκού συνεταιρισμού ⁽¹⁾

(93/C 236/03)

COM(93) 252 τελικό — SYN 388

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ,
στις 6 Ιουλίου 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Εκτιμώντας:

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε, στις 13 Απριλίου 1983, ψήφισμα σχετικά με τους συνεταιρισμούς στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ⁽²⁾ και στις 9 Ιουλίου 1987 ψήφισμα σχετικά με τη συμβολή των συνεταιρισμών στην περιφερειακή ανάπτυξη ⁽³⁾.

ότι η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο, στις 18 Δεκεμβρίου 1989 ⁽⁴⁾, ανακοίνωση και ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 19 Σεπτεμβρίου 1990 σχετικά με την προαναφερόμενη ανακοίνωση ⁽⁵⁾.

ότι η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς προϋποθέτει πλήρη ελευθερία εγκατάστασης για την άσκηση κάθε δραστηριότητας που συμβάλλει στους στόχους της Κοινότητας, ανεξάρτητα από την εταιρική μορφή υπό την οποία ασκείται η δραστηριότητα αυτή.

ότι η Κοινότητα, προκειμένου να εξασφαλίσει ίσους όρους ανταγωνισμού και να συμβάλει στην οικονομική της ανάπτυξη, οφείλει να προσφέρει στους συνεταιρισμούς, ενώσεις που αναγνωρίζονται γενικά σε όλα τα κράτη μέλη, κατάλληλα και πρόσφορα νομικά μέσα για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων τους σε διακρατικό επίπεδο.

ότι οι συνεταιρισμοί συμμετέχουν πλήρως, με τα επιτεύγματά και τις μορφές δράσης τους, στην οικονομική ζωή.

ότι το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας, όπως προβλέπεται στον κανονισμό ΕΟΚ (...) αριθ. ... δεν προσαρμοσθεί στον ιδιαίτερο χαρακτήρα των συνεταιρισμών.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 99 της 21. 4. 1992, σ. 17.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 128 της 16. 5. 1983, σ. 51 (έκθεση αριθ. 1-849-82).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 246 της 14. 9. 1987.

⁽⁴⁾ SEC(89) 2187 τελικό της 18. 12. 1989.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 332 της 31. 12. 1990, σ. 81.

ότι ο Ευρωπαϊκός Όμιλος Οικονομικού Σχοπού (ΕΟΟΣ), όπως προβλέπεται στον κανονισμό 2137/85 ⁽⁶⁾ οπωσδήποτε επιτρέπει στις επιχειρήσεις αυτές την από κοινού πρόωθηση ορισμένων τομέων δραστηριοτήτων με ταυτόχρονη διατήρηση της αυτονομίας τους, αλλά δεν ανταποκρίνεται στις ιδιαιτερότητες του συνεργατισμού.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 46)

ότι οι ευρωπαϊκοί συνεταιρισμοί είναι προπάντων ενώσεις προσώπων, οι οποίες λειτουργούν με βάση ιδιαίτερες αρχές, διαφορετικές από εκείνες των άλλων οικονομικών παραγόντων.

ότι αυτές οι ιδιαίτερες αρχές αφορούν κυρίως την αρχή της υπεροχής του προσώπου έναντι του κεφαλαίου και εκδηλώνονται μέσω ειδικών διατάξεων σχετικά με τους όρους εισόδου, αποχώρησης και αποκλεισμού των μελών ότι η αρχή αυτή εκφράζεται με τον κανόνα «έναν άνθρωπος, μία ψήφος», που σημαίνει ότι το δικαίωμα ψήφου είναι προσωπικές και συνεπάγεται ότι τα μέλη δεν έχουν κανένα δικαίωμα επί του ενεργητικού του συνεταιρισμού.

ότι η διακρατική συνεργασία των συνεταιρισμών προσρο-ύει επί του παρόντος εντός της Κοινότητας σε δυσχέρειες νομικού και διοικητικού χαρακτήρα, οι οποίες πρέπει να εξαλειφθούν σε μία αγορά χωρίς σύνορα.

ότι η θέσπιση ευρωπαϊκού καταστατικού για τους συνεταιρισμούς που βασίζεται σε κοινές αρχές, αλλά λαμβάνει υπόψη τον ιδιαίτερο χαρακτήρα τους, θα τους επιτρέψει να αναπτύξουν τις δραστηριότητές τους πέρα από τα εθνικά τους σύνορα, στο σύνολο ή σε τμήμα της Κοινότητας.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 47)

ότι ο βασικός στόχος που επιδιώκεται με το νομικό καθεστώς του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού (στο εξής ΕΣυν) προϋποθέτει τη δυνατότητα σύστασής του από νομικό ή φυσικό πρόσωπο ή άλλες ενώσεις που υπάρχουν σε διαφορετικά κράτη μέλη, καθώς και με μετατροπή ενός εθνικού συνεταιρισμού, χωρίς προηγουμένη λύση του, εφόσον έχει την έδρα και την κεντρική του διοίκηση στην Κοινότητα και κατάσταση ή θυγατρική σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους της κεντρικής του διοίκησης στην τελευταία αυτήν περίπτωση, ο συνεταιρισμός πρέπει να ασκεί πραγματικά διακρατική δραστηριότητα.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 199 της 31. 7. 1985, σ. 1.

ότι οι συνεταιρισμοί διαθέτουν εταιρικό κεφάλαιο και περιλαμβάνουν μέλη που είναι ταυτοχρόνως εταίροι και πελάτες ή προμηθευτές, ενώ μπορούν να περιλαμβάνουν και ένα ορισμένο ποσοστό μελών επενδυτών που δεν είναι χρήστες ή τρίτων που επωφελούνται της δραστηριότητάς τους ή εκτελούν εργασίες για λογαριασμό των συνεταιρισμών.

ότι οι διατάξεις περί λογιστικών αποσκοπούν στη διασφάλιση αποτελεσματικότερης διαχείρισης και στην πρόληψη κάθε δυσχέρειας·

ότι, σε ορισμένους τομείς που δεν καλύπτει ο παρών κανονισμός, εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας των κρατών μελών και του κοινοτικού δικαίου, για παράδειγμα όσον αφορά:

- τον τομέα συμμετοχής των εργαζομένων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και τον τομέα του εργατικού δικαίου.
- τον τομέα του φορολογικού δικαίου.
- τον τομέα του δικαίου σχετικά με τον ανταγωνισμό.
- τον τομέα του δικαίου της πνευματικής, βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.
- τον τομέα του πτωχευτικού δικαίου·

ότι η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού πρέπει να μετατεθεί χρονικά ώστε να διευκολυνθούν σε κάθε κράτος μέλος η μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας του Συμβουλίου που συμπληρώνει το καταστατικό του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων και η προηγούμενη δημιουργία των αναγκαίων μηχανισμών για να διασφαλισθούν η σύσταση και η λειτουργία των ΕΣυν που έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του, κατά τρόπο ώστε να υπάρξει συντονισμένη εφαρμογή του κανονισμού και της οδηγίας·

ότι έχουν προχωρήσει σημαντικά οι εργασίες προσέγγισης των εθνικών νομοθεσιών περί εταιρειών κατά τρόπο ώστε μπορεί να γίνεται κατ' αναλογία παραπομπή σε ορισμένες διατάξεις του κράτους της έδρας του ΕΣυν οι οποίες έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή των οδηγιών περί εμπορικών εταιρειών σε τομείς όπου για τη λειτουργία του ΕΣυν δεν απαιτούνται ομοίομορφοι κοινοτικοί κανόνες και οι σχετικές διατάξεις είναι πρόσφορες για τη ρύθμιση του ΕΣυν·

— οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών κατά την έννοια του άρθρου 58 παράγραφος 2 της συνθήκης για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες ⁽¹⁾ όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας.

— οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης ΕΟΚ περί των ετησίων λογαρια-

σμών εταιρειών ορισμένων μορφών ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τις οδηγίες 90/604/ΕΟΚ ⁽³⁾ και 60/605/ΕΟΚ ⁽⁴⁾,

— οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983, βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης ΕΟΚ σχετικά με τους ενοποιημένους λογαριασμούς ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τις οδηγίες 90/604/ΕΟΚ και 90/605/ΕΟΚ.

— οδηγία 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Απριλίου 1984, βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά με τη χορήγηση άδειας στους υπεύθυνους για το νόμιμο έλεγχο των λογιστικών εγγράφων ⁽⁶⁾.

— οδηγία 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών ⁽⁷⁾.

— οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν εγκατασταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους μέλους ⁽⁸⁾.

ότι οι δραστηριότητες στον τομέα των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, ιδίως όσον αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα και τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, κατέστησαν αντικείμενο νομοθετικών μέτρων προβλεπόμενων από τις οδηγίες:

— αριθ. 86/635/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 1986 για τους ετήσιους και ενοποιημένους λογαριασμούς των τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ⁽⁹⁾.

— αριθ. 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ ⁽¹⁰⁾.

— αριθ. ./. ./. /ΕΟΚ του Συμβουλίου για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλισης ζωής και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ ⁽¹¹⁾.

ότι σε σύσταση ΕΣυν μπορούν να προβούν είτε μόνο φυσικά πρόσωπα, τουλάχιστον πέντε, κάτοικοι δύο τουλάχιστον κρατών μελών, είτε πέντε τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα και ένα τουλάχιστον νομικό πρόσωπο, είτε μόνο νομικά πρόσωπα, τουλάχιστον δύο, συνεταιριστικού χαρακτήρα·

(¹) ΕΕ αριθ. L 222 της 14. 3. 1978, σ. 11.
 (²) ΕΕ αριθ. L 317 της 16. 11. 1990, σ. 57.
 (³) ΕΕ αριθ. L 317 της 16. 11. 1990, σ. 60.
 (⁴) ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1.
 (⁵) ΕΕ αριθ. L 126 της 12. 5. 1984, σ. 20.
 (⁶) ΕΕ αριθ. L 19 της 24. 1. 1989, σ. 16.
 (⁷) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 36.
 (⁸) ΕΕ αριθ. L 372 της 31. 12. 1986, σ. 1.
 (⁹) ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1.
 (¹⁰) COM(90) 348 τελικό — SYN 291.

(¹) ΕΕ αριθ. L 65 της 14. 3. 1968, σ. 8.

καταστατικό αυτό είναι προαιρετικό,

Άρθρο 3

(Μεταφορά της έδρας του ΕΣυν)

ΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Άρθρο 1

(Φύση του Ευρωπαϊκού Συνεταιρισμού)

Σε όλη την Κοινότητα μπορούν να συσταθούν συνεταιρισμοί υπό τις προϋποθέσεις και σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό με την ονομασία Ευρωπαϊκός Συνεταιρισμός (ΕΣυν).

Ο ΕΣυν αποτελεί εταιρεία της οποίας το κεφάλαιο διαιρείται σε μερίδες.

Ο ΕΣυν έχει ως σκοπό την ικανοποίηση των αναγκών στην προώθηση των οικονομικών ή/και κοινωνικών δραστηριοτήτων των μελών του.

Ο αριθμός των μελών καθώς και το κεφάλαιο του είναι μεταβλητά.

Τα μέλη ευθύνονται για τις υποχρεώσεις του ΕΣυν μέχρι του ποσού των μεριδίων τους. Το καταστατικό μπορεί προβλέπει ευθύνη η οποία εκτείνεται σε πολλαπλάσιο εγγεγραμμένου κεφαλαίου ή σε άλλο ποσό το οποίο ορίζει.

Κανένας τρίτος μη μέλος του ΕΣυν δεν μπορεί να κληθεί από τις δραστηριότητές του ή να συμμετέχει στην διεκπεραίωση των συναλλαγών του, εκτός αν το καταστατικό ορίζει διαφορετικά.

Ο ΕΣυν έχει νομική προσωπικότητα την οποία αποκτά κατά την ημέρα εγγραφής του στα μητρώα που προβλέπονται στο κράτος της έδρας του σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 1.

Άρθρο 2

(Έδρα του ΕΣυν)

Η έδρα του ΕΣυν πρέπει να βρίσκεται εντός της Κοινότητας και στο ίδιο κράτος μέλος με την κεντρική του διοίκηση.

1. Η έδρα του ΕΣυν μπορεί να μεταφερθεί σε ένα άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τις παραγράφους 2 έως 9. Η μεταφορά αυτή δεν συνεπάγεται ούτε λύση ούτε σύσταση νέου νομικού προσώπου.

2. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης πρέπει να καταρτίσει ένα σχέδιο μεταφοράς, το οποίο θα αποτελέσει αντικείμενο δημοσιότητας σύμφωνα με το άρθρο 6, με την επιφύλαξη των πρόσθετων μορφών δημοσιότητας που προβλέπονται από το κράτος μέλος της έδρας του ΕΣυν. Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει:

- α) την προτεινόμενη έδρα του ΕΣυν
- β) το προτεινόμενο καταστατικό του ΕΣυν, συμπεριλαμβανομένης ενδεχομένως της νέας του εταιρικής επωνυμίας
- γ) το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα για τη μεταφορά.

2α. Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης συντάσσει έκθεση στην οποία διευκρινίζονται και αιτιολογούνται τα νομικά και οικονομικά ζητήματα της μεταφοράς και αναφέρονται οι συνέπειες της μεταφοράς τόσο για τα μέλη όσο και για τους εργαζομένους.

2β. Τα μέλη και οι πιστωτές του ΕΣυν έχουν το δικαίωμα να εξετάσουν, στην έδρα του ΕΣυν και τουλάχιστον ένα μήνα πριν τη σύγκληση γενικής συνέλευσης για τη λήψη απόφασης σχετικά με τη μεταφορά, την πρόταση μεταφοράς και την έκθεση που συντάχθηκε δυνάμει της παραγράφου 2α και, κατ' αίτησή τους, να λάβουν δωρεάν αντίγραφα των εν λόγω εγγράφων.

2γ. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν, όσον αφορά τους ΕΣυν που έχουν καταχωρηθεί στο έδαφός τους, διατάξεις που θα εξασφαλίζουν κατάλληλη προστασία στα μέλη της μειοψηφίας που τάχθηκε κατά της μεταφοράς.

3. Η απόφαση για μεταφορά της έδρας δεν λαμβάνεται πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευσή του εν λόγω σχεδίου. Λαμβάνεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται για την τροποποίηση του καταστατικού.

4. Οι πιστωτές και οι κάτοχοι άλλων δικαιωμάτων έναντι του ΕΣυν, των οποίων η γένεση προηγήθηκε της δημοσίευσης του σχεδίου μεταφοράς, μπορούν να απαιτήσουν από τον ΕΣυν να προβεί σε σύσταση κατάλληλης εγγύησης η οποία να κατοχυρώνει τα δικαιώματά τους. Η άσκηση του δικαιώματος αυτού διέπεται από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους στο οποίο ο ΕΣυν έχει την έδρα του πριν από τη μεταφορά.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου στα κράτη του ΕΣυν έναντι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των οποίων η γένεση προηγείται της μεταφοράς.

5. Στο κράτος μέλος της έδρας του ΕΣυν, ένα δικαστήριο, ένας συμβολαιογράφος ή άλλη οικεία αρχή χορηγεί πιστοποιητικό το οποίο αποδεικνύει την εκτέλεση των ενεργειών και τη διενέργεια των διατυπώσεων που απαιτούνται της μεταφοράς.

6. Η νέα καταχώρηση πραγματοποιείται μόνο κατόπιν υποβολής του πιστοποιητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 5 και μόνον εφόσον αποδεικνύεται η διενέργεια των διατυπώσεων που απαιτούνται για την καταχώρηση στα μητρώα της χώρας της νέας έδρας.

6α. Η μεταφορά της έδρας του ΕΣυν καθώς και η επακόλουθη τροποποίηση του καταστατικού, αρχίζουν να ισχύουν από την ημερομηνία καταχώρησης του ΕΣυν, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, στα μητρώα της νέας έδρας.

7. Η διαγραφή του ΕΣυν από τα μητρώα της προηγούμενης έδρας πραγματοποιείται μόνον εφόσον αποδεικνύεται η καταχώρησή του στα μητρώα της νέας έδρας.

8. Η νέα εγγραφή και η διαγραφή της παλαιάς καταχώρησης δημοσιεύονται στα αντίστοιχα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6.

9. Από τη δημοσίευση της νέας καταχώρησης, η νέα έδρα μπορεί να αντιταχθεί έναντι τρίτων. Εντούτοις, οι τρίτοι μπορούν να συνεχίσουν να επικαλούνται την παλαιά έδρα μέχρις ότου δημοσιευτεί η διαγραφή από το μητρώο του τόπου της προηγούμενης έδρας, εκτός εάν η ΕΕΚΑ αποδεικνύει ότι οι τρίτοι γνώριζαν τη νέα έδρα.

10. Η νομοθεσία ενός κράτους μέλους μπορεί να προβλέπει, όσον αφορά τους ΕΣυν που έχουν καταχωρηθεί στα μητρώα του κράτους αυτού, ότι η μεταφορά της έδρας, η οποία συνεπάγεται μεταβολή του εφαρμοστέου δικαίου, δεν παράγει αποτελέσματα εφόσον αντιταχθεί σ' αυτήν εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 3, οποιαδήποτε οικεία αρχή του κράτους αυτού. Η αντίθεση αυτή μπορεί να γίνει μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος και πρέπει να μπορεί να υπόκειται σε προσφυγή ενώπιον δικαιοδοτικής αρχής.

11. Οι ΕΣυν, κατά των οποίων έχει αναληφθεί διαδικασία λύσης, εκκαθάρισης, αφερεγγυότητας, αναστολής πληρωμών ή άλλη ανάλογη διαδικασία, δεν μπορούν να μεταφέρουν την έδρα τους.

Άρθρο 4

(Εφαρμοστέο δίκαιο στον ΕΣυν)

1. Ο ΕΣυν διέπεται:

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 49, σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Εταιρεία)

- α) από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού·
- β) εφόσον επιτρέπεται ρητά στον παρόντα κανονισμό, από τις διατάξεις του καταστατικού του ΕΣυν·
- γ) για τα θέματα που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό ή, όταν ένα θέμα καλύπτεται εν μέρει, για τις πτυχές που δεν καλύπτει ο παρών κανονισμός·
 - από τις διατάξεις του νόμου που εκδόθηκε από τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που αφορούν ειδικά τους ΕΣυν,

— από τις διατάξεις του νόμου των κρατών μελών που θα εφαρμόζονται σε ένα συνεταιρισμό σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του ο ΕΣυν,

— από τις διατάξεις του καταστατικού υπό τους ίδιους όρους με τους συνεταιρισμούς που ιδρύονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την έδρα του ο ΕΣυν.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 50, σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Εταιρεία)

2. Όταν ένα κράτος μέλος περιλαμβάνει περισσότερες εδαφικές περιφέρειες, καθεμία από τις οποίες έχει τις δικές της ρυθμίσεις σχετικά με τα θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κάθε εδαφική περιφέρεια θεωρείται ως κράτος μέλος για τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο.

3. Όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, ο ΕΣυν αντιμετωπίζεται σε κάθε κράτος μέλος, και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος κανονισμού, σαν συνεταιρισμός που διέπεται από τη νομοθεσία του κράτους της έδρας.

Άρθρο 5

(Καταχώρηση και περιεχόμενο της δημοσιότητας)

1. Τα ιδρυτικά μέλη καταρτίζουν το καταστατικό σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται για τη σύσταση των συνεταιρισμών που υπάγονται στη νομοθεσία του κράτους της έδρας του ΕΣυν. Το καταστατικό πρέπει να καταρτίζεται οπωσδήποτε εγγράφως και να υπογράφεται από τα ιδρυτικά μέλη.

2. Στα κράτη μέλη των οποίων η νομοθεσία δεν προβλέπει κατά τη σύσταση, προληπτικό διοικητικό ή δικαστικό έλεγχο, το καταστατικό καταρτίζεται με δημόσιο έγγραφο. Η αρχή που είναι αρμόδια για τον έλεγχο μεριμνά ώστε η πράξη να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις περί συστάσεως των ΕΣυν και ιδίως τα άρθρα 1, 2, 9 και 10.

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν το μητρώο στο οποίο πρέπει να καταχωρείται ο ΕΣυν καθώς και τους εφαρμοστέους σχετικούς κανόνες. Επίσης θεσπίζουν τους όρους υπό τους οποίους πραγματοποιείται η κατάθεση του καταστατικού. Οι ΕΣυν καταχωρούνται μόνον εφόσον έχουν ληφθεί τα μέτρα που προβλέπει η οδηγία (σχετικά με το ρόλο των εργαζομένων στον ΕΣυν).

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε η δημοσιότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 3 να αφορά τις ακόλουθες πράξεις και στοιχεία:

- α) το καταστατικό και τις τροποποιήσεις του με το πλήρες κείμενο της τροποποιηθείσας πράξης στη νέα διατύπωσή του·
- β) τη δημιουργία και την κατάργηση κάθε καταστήματος·

το διορισμό, την παύση των καθηκόντων καθώς και τα ατομικά στοιχεία των προσώπων τα οποία, είτε ως προβλεπόμενο από το νόμο όργανο είτε ως μέλη τέτοιου οργάνου:

ΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 51)

- έχουν την εξουσία να δεσμεύουν τον ΕΣυν, ατομικά ή από κοινού, έναντι τρίτων και τον εκπροσωπούν ενώπιον δικαστηρίου,
- συμμετέχουν στη διοίκηση, στην εποπτεία ή στον έλεγχο του ΕΣυν.

τουλάχιστον κατ' έτος, το ύψος του εγγεγραμμένου κεφαλαίου.

τον ισολογισμό και το λογαριασμό αποτελεσμάτων κάθε χρήσεως. Το έγγραφο που περιέχει τον ισολογισμό πρέπει να αναφέρει τα ατομικά στοιχεία των προσώπων που είναι κατά νόμο αρμόδια να τον πιστοποιούν.

ε) το σχέδιο μεταφοράς της εταιρικής έδρας που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

· τη λύση και την εκκαθάριση του ΕΣυν καθώς και την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 61 για να συνεχιστούν οι δραστηριότητες του ΕΣυν.

■ τη δικαστική απόφαση με την οποία κηρύσσεται ή ακυρότητα του ΕΣυν.

) το διορισμό και τα ατομικά στοιχεία των εκκαθαριστών, καθώς και τις αντίστοιχες εξουσίες του και, κατά περίπτωση, την αποχώρησή τους.

· την περάτωση της εκκαθάρισης και τη διαγραφή του ΕΣυν από τα μητρώα.

Τα πρόσωπα που έχουν ενεργήσει εν ονόματι ενός Ξυν υπό ίδρυση πριν αποκτήσει νομική προσωπικότητα και εφόσον αυτός δεν αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που πορρέουν από τις ενέργειές τους, ευθύνονται, απεριορίτως και εις ολόκληρον, εκτός εάν υπάρχει αντίθετη συμφωνία.

Άρθρο 6

(Δημοσιότητα των πράξεων στα κράτη μέλη)

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δημοσίευση των πράξεων και στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 5 στο σχετικό προς τούτο επίσημο δελτίο του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του ο ΕΣυν και κρίζουν τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για τη διεκπεραίωση των διατυπώσεων δημοσιότητας. Η δημοσίευση γίνεται με μερική αναδημοσίευση ή υπό μορφή σημειώσεως που καταρτίζεται στην καταχώρηση στο μητρώο.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα να λαμβάνει οποιοσδήποτε γνώση των εγγράφων του

άρθρου 5 παράγραφος 3 στην υπηρεσία μητρώων που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου και να λαμβάνουν, ακόμη και ταχυδρομικά, πλήρες ή τμηματικό αντίγραφο.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την αποφυγή κάθε ασυμφωνίας μεταξύ του περιεχομένου της δημοσίευσης στον τύπο και στο μητρώο. Εντούτοις, σε περίπτωση ασυμφωνίας, το δημοσιευθέν στον τύπο κείμενο δεν δύναται να αντιταχθεί έναντι τρίτων. Οι τρίτοι δύναται εντούτοις να το επικαλεστούν, εκτός εάν ο συνεταιρισμός αποδείξει ότι οι τρίτοι ήταν εν γνώσει του κειμένου που έχει καταχωρηθεί στο μητρώο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν καταβολή των εξόδων των σχετικών με τις πράξεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, χωρίς το ποσό των εξόδων αυτών να μπορεί να υπερβεί το διοικητικό κόστος.

2. Οι εθνικές διατάξεις που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή της οδηγίας 89/666/ΕΟΚ εφαρμόζονται στα υποκαταστήματα του ΕΣυν που έχουν ιδρυθεί σε κράτος μέλος εκτός του κράτους της έδρας του.

3. Οι πράξεις και τα στοιχεία αντιτάσσονται έναντι τρίτων από τον ΕΣυν μόνο μετά τη δημοσίευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εκτός αν ο ΕΣυν αποδείξει ότι οι εν λόγω τρίτοι είχαν λάβει γνώση. Εντούτοις, για τις ενέργειες που έγιναν πριν από την πάροδο δεκαέξι ημερών από τη δημοσίευση, οι πράξεις και τα στοιχεία αυτά δεν αντιτάσσονται έναντι τρίτων που αποδεικνύουν ότι δεν ήταν σε θέση να τα γνωρίζουν.

4. Οι τρίτοι δύναται να επικαλούνται πράξεις και στοιχεία για τα οποία δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διατυπώσεις δημοσιότητας, εκτός αν λόγω ελλείψεως δημοσιότητας οι πράξεις και τα στοιχεία στερούνται ισχύος.

Άρθρο 7

(Δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων)

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δημοσίευση της καταχώρησης και της περάτωσης της εκκαθάρισης του ΕΣυν για ενημέρωση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Στη δημοσίευση αυτή αναφέρεται ο αριθμός, η ημερομηνία και ο τόπος καταχώρησης καθώς και η ημερομηνία, ο τόπος και ο τίτλος της δημοσίευσης, η διεύθυνση του ΕΣυν, καθώς και περιλήψη του εταιρικού σκοπού. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιούνται στην Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μέσα σε ένα μήνα από τη δημοσίευση στο επίσημο δελτίο του κράτους μέλους της έδρας που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1.

Η μεταφορά της εταιρικής έδρας του ΕΣυν υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3, υπόκειται στις ίδιες διατυπώσεις δημοσιότητας με εκείνες που απαιτούνται για τη νέα καταχώρηση.

Άρθρο 8

(Στοιχεία που αναγράφονται στα έγγραφα)

Στις επιστολές και τα έγγραφα που απευθύνονται σε τρίτους πρέπει να αναφέρονται ευανάγνωστα:

- α) η επωνυμία του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού, της οποίας προηγείται ή έπεται η συντομογραφία «ΕΣυν»
- β) ο τόπος καταχώρησής του σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, καθώς και ο αριθμός καταχώρησής
- γ) η διεύθυνση της έδρας του ΕΣυν
- δ) κατά περίπτωση, μνεία ότι ο ΕΣυν βρίσκεται σε εκκαθάριση ή δικαστική διαχείριση.

Άρθρο 9.

(Σύσταση)

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 53, προσαρμοσμένη)

1. Σε σύσταση ΕΣυν μπορούν να προβούν:

- μόνο φυσικά πρόσωπα, τουλάχιστον πέντε, κάτοικοι δύο τουλάχιστον κρατών μελών,
- τουλάχιστον πέντε φυσικά πρόσωπα, κάτοικοι δύο τουλάχιστον κρατών μελών και ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και περιέχονται στο παράρτημα. Στην περίπτωση αυτή αποφασίζεται στο καταστατικό εάν η πλειοψηφία στις γενικές συνελεύσεις πρέπει να ανήκει στα φυσικά πρόσωπα,
- τουλάχιστον δύο νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και περιέχονται στο παράρτημα, που έχουν την καταστατική τους έδρα και την κεντρική τους διοίκηση σε δύο τουλάχιστον κράτη μέλη.

2. Ο συνεταιρισμός που έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχει την καταστατική του έδρα και την κεντρική του διοίκηση στην Κοινότητα, μπορεί να μετατραπεί σε ευρωπαϊκό συνεταιρισμό, εφόσον διατηρεί, από διετίας τουλάχιστον, κατάστημα ή θυγατρική σε κράτος μέλος εκτός εκείνου στο οποίο έχει την κεντρική του διοίκηση και αποδεικνύει ότι ασκεί πραγματικά διακρατική δραστηριότητα.

Η μετατροπή αυτή δεν συνεπάγεται λύση ούτε σύσταση νέου νομικού προσώπου.

Το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης του συνεταιρισμού καταρτίζει σχέδιο μετατροπής που αναφέρεται στα νομικά και οικονομικά ζητήματα της εν λόγω μετατροπής.

Η μετατροπή καθώς και το καταστατικό του ΕΣυν εγκρίνονται από τη γενική συνέλευση των μελών υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 24 για την τροποποίηση του καταστατικού.

Άρθρο 10

(Καταστατικό)

1. Το καταστατικό του ΕΣυν πρέπει να περιλαμβάνει:

- την εταιρική επωνυμία της οποίας προηγείται ή έπεται η συντομογραφία «ΕΣυν»,
- ακριβή προσδιορισμό του εταιρικού σκοπού,
- την εταιρική επωνυμία, τον εταιρικό σκοπό και την εταιρική έδρα των νομικών προσώπων που αποτελούν ιδρυτικά μέλη του ΕΣυν
- την εταιρική έδρα του ΕΣυν,
- τις προϋποθέσεις και όρους που ισχύουν για την είσοδο, τον αποκλεισμό και την αποχώρηση των μελών,
- τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μελών και, κατά περίπτωση, τις διάφορες κατηγορίες τους, καθώς και τα δικαιώματα και υποχρεώσεις κάθε κατηγορίας,
- την ονομαστική αξία των μεριδών καθώς και το ύψος του κεφαλαίου, τις δυνατότητες μεταβολής του κεφαλαίου και την έκταση της ευθύνης των εκπροσώπων και των διαχειριστών,
- τον τρόπο οργάνωσης που επιλέγεται για τη διαχείρισή του,
- τις εξουσίες και τις αρμοδιότητες κάθε οργάνου.
- τους όρους διορισμού και ανάκλησης των μελών των οργάνων αυτών,
- τους κανόνες πλειοψηφίας και απαρτίας,
- προσδιορισμό των οργάνων ή/και των μελών των οργάνων αυτών που έχουν αρμοδιότητα να δεσμεύουν τον ΕΣυν έναντι τρίτων,
- τους όρους άσκησης της εταιρικής αγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 47,
- τους λόγους αποκλεισμού των μελών.
- τους λόγους λύσης σύμφωνα με το καταστατικό.

2. Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού ο όρος «το καταστατικό» του ΕΣυν καλύπτει τόσο την συστατική πράξη όσο και, εφόσον αποτελεί αντιζείμενο χωριστής πράξης, το καθαυτό καταστατικό του συνεταιρισμού.

Άρθρο 11

(Απόκτηση της ιδιότητας του μέλους)

1. Η κτήση της ιδιότητας του μέλους του ΕΣυν υπόκειται σε έγκριση εκ μέρους του οργάνου διεύθυνσης ή διοί-

κησης. Η αίτηση εισόδου διατυπώνεται γραπτώς και περιλαμβάνει δέσμευση συμμετοχής στο κεφάλαιο και άνευ όρων αποδοχή του καταστατικού.

Το καταστατικό μπορεί να ορίζει ότι τα πρόσωπα που δεν έχουν πρόθεση να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του ΕΣυν μπορούν να γίνουν δεκτά υπό την ιδιότητα των μελών επενδυτών (μη χρήστες). Στην περίπτωση αυτή, η κτήση της ιδιότητας του μέλους υπόκειται στην έγκριση της γενικής συνέλευσης, η οποία παρέχεται με την πλειοψηφία που απαιτείται για την τροποποίηση του καταστατικού.

Τα νομικά πρόσωπα μέλη συνεταιρισμών θεωρούνται ότι έχουν την ιδιότητα του χρήστη κατ' εκπροσώπηση των δικών τους μελών.

2. Ανάλογα με τις ειδικές σχέσεις ενός συνεταιρισμού με τα μέλη του, το καταστατικό μπορεί να εξαρτά την εισδοχή τους από άλλους όρους και ιδίως:

— από την εγγραφή ενός ελάχιστου κεφαλαίου.

— από όρους σχετικούς με το σκοπό του συνεταιρισμού.

3. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη του καταστατικού, υπόκεινται επίσης σε έγκριση από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης οι αιτήσεις συμπληρωματικής συμμετοχής στο κεφάλαιο.

4. Στην έδρα του συνεταιρισμού τηρείται αλφαβητικός κατάλογος όλων των μελών, κατόχων μεριδίων με αναφορά της διεύθυνσής τους, του αριθμού και, εφόσον χρειάζεται, της κατηγορίας των μεριδίων που κατέχουν. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να συμβουλευθεί τον κατάλογο αυτό και να λάβει πλήρες ή τμηματικό αντίγραφο του οποίου η δαπάνη δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διοικητική δαπάνη.

5. Όλες οι πράξεις που έχουν ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της συμμετοχής στο κεφάλαιο και της κατανομής του, την αύξηση ή μείωσή του εγγράφονται στον κατάλογο των μελών που προβλέπεται στην ανωτέρω παράγραφο 4 το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από την τροποποίηση.

6. Οι πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 5 παράγουν αποτελέσματα τόσο έναντι του ΕΣυν όσο και έναντι τρίτων μόνον από την εγγραφή τους στον κατάλογο που προβλέπεται στην ανωτέρω παράγραφο 4.

7. Στον κάτοχο μεριδίων χορηγείται γραπτή βεβαίωση εγγραφής ύστερα από αίτηση.

Άρθρο 12

(Απώλεια της ιδιότητας του μέλους)

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 56)

1. Η ιδιότητα του μέλους χάνεται:

— με αποχώρηση,

— με αποκλεισμό, σε περίπτωση σοβαρής παράβασης των σχετικών υποχρεώσεων,

— με εκχώρηση όλων των κατεχομένων μεριδίων, εφόσον επιτρέπεται από το καταστατικό,

— με τη λύση νομικού προσώπου ή άλλης ένωσης μέλους,

— λόγω θανάτου ή πτώχευσης

— και στις περιπτώσεις που προβλέπει το καταστατικό.

2. Η αποβολή γίνεται με απόφαση του οργάνου διοίκησης ή διεύθυνσης και μετά από ακρόαση του εν λόγω μέλους, το οποίο μπορεί να προσβάλει την απόφαση αυτή ενώπιον της γενικής συνέλευσης.

3. Σε περίπτωση λύσης νομικού προσώπου ή άλλης ένωσης, η ιδιότητα του μέλους παύει κατά το τέλος της τρέχουσας χρήσης, εάν το καταστατικό δεν προβλέπει διαφορετικά.

4. Οι μερίδες μπορούν να είναι αντικείμενο εκχώρησης ή συναλλαγής με τη σύμφωνη γνώμη είτε της γενικής συνέλευσης είτε του οργάνου διεύθυνσης ή διοίκησης, υπό τους όρους που προβλέπει το καταστατικό.

5. Απαγορεύεται η εκ μέρους του ΕΣυν εγγραφή, αγορά και ενεχυρίαση των μεριδίων του, είτε άμεσα είτε μέσω προσώπου που ενεργεί ιδίω ονόματι αλλά για λογαριασμό του συνεταιρισμού.

Εντούτοις, η ενεχυρίαση επιτρέπεται για τις τρέχουσες πράξεις των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Άρθρο 13

(Περιουσιακά δικαιώματα των μελών σε περίπτωση αποχώρησης ή αποβολής)

1. Πλην της περιπτώσεως εκχώρησης μεριδίων, η απώλεια της ιδιότητας του μέλους γεννά δικαίωμα επιστροφής των εισφορών, μειωμένων, εάν συντρέχει λόγος, κατ' αναλογία των ζημιών που καταλογίζονται στο εταιρικό κεφάλαιο.

Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι το απερχόμενο μέλος έχει δικαίωμα, ανάλογα με τη συμμετοχή του στο κεφάλαιο, σε τμήμα του ειδικού προς τούτο αποθεματικού.

2. Η αξία των μεριδίων υπολογίζεται σε συνάρτηση με τον ισολογισμό της χρήσης κατά τη διάρκεια της οποίας γεννήθηκε το δικαίωμα της ανάληψης.

3. Το καταστατικό ορίζει την προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η ανάληψη.

4. Οι διατάξεις των ανωτέρω εδαφίων εφαρμόζονται και σε περίπτωση ανάληψης τμήματος μόνο των μεριδίων που κατέχει το μέλος.

5. Το μέλος που παύει να συμμετέχει στον ΕΣυν ή που έχει ασκήσει το δικαίωμά του τμηματικής ανάληψης εξακολουθεί να ευθύνεται έναντι του συνεταιρισμού και των τρίτων για όλες τις υποχρεώσεις που υπάρχουν κατά το κλείσιμο του ισολογισμού ο οποίος χρησίμευσε σαν βάση για τον υπολογισμό των σχετικών δικαιωμάτων, μέχρι του ποσού της προηγούμενης συμμετοχής του και εκείνου που ενδεχομένως θα εισπράξει από τα αποθεματικά, έως ότου εγκριθούν οι λογαριασμοί των πέντε επομένων χρήσεων.

Άρθρο 14

(Ελάχιστο κεφάλαιο)

1. Το κεφάλαιο του ΕΣυν εκφράζεται σε Ecu ή σε εθνικό νόμισμα.

2. (ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 58, προσαρμοσμένη)

Το κεφάλαιο του ΕΣυν πρέπει να είναι τουλάχιστον 100 000 Ecu ή το αντίστοιχο σε εθνικό νόμισμα στην περίπτωση σύστασης ευρωπαϊκού συνεταιρισμού από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Το κεφάλαιο ενός ΕΣυν είναι τουλάχιστον 50 000 Ecu ή το αντίστοιχο σε εθνικό νόμισμα στην περίπτωση της σύστασης του ΕΣυν από φυσικά πρόσωπα ή όταν το καταστατικό προβλέπει ότι η πλειοψηφία στις γενικές συνελεύσεις διατίθεται στα μέλη φυσικά πρόσωπα.

3. Το καταστατικό ορίζει το ποσό κάτω από το οποίο δεν μπορεί να μειωθεί το κεφάλαιο με αναλήψεις εισφορών από τα μέλη που αποχωρούν ή αποβάλλονται.

4. Το ποσό που προβλέπεται στην παράγραφο 3 δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το ποσό που ορίζει η νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει την έδρα του ο ΕΣυν και, ελλείψει σχετικών διατάξεων, από το ένα δέκατο του υψηλότερου ποσού στο οποίο έφθασε το κεφάλαιο από τη σύσταση του συνεταιρισμού. Το ποσό αυτό δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι κατώτερο από το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

(Κεφάλαιο του ΕΣυν)

1. Το κεφάλαιο του ΕΣυν αποτελείται από τις μερίδες των μελών εκφρασμένες σε Ecu ή σε εθνικό νόμισμα, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, από μορφές ιδίων κεφαλαίων και εξομοιούμενων προς αυτά. Είναι δυνατόν να εκδοθούν διάφορες κατηγορίες μεριδίων.

Στις διατάξεις του καταστατικού μπορεί να ορίζεται ότι οι διάφορες κατηγορίες μεριδίων παρέχουν διαφορετικά δικαιώματα όσον αφορά την κατανομή των αποτελεσμάτων. Οι μερίδες που παρέχουν ίδια δικαιώματα αποτελούν μία κατηγορία.

2. Οι μερίδες είναι υποχρεωτικά ονομαστικές. Η ονομαστική τους αξία είναι ίδια για κάθε κατηγορία μεριδίων και ορίζεται στο καταστατικό. Δεν επιτρέπεται η έκδοση μεριδίων υπό το άρτιο.

3. Οι μερίδες που εκδίδονται σε αντάλλαγμα των χρηματικών εισφορών πρέπει να έχουν καταβληθεί κατά την ημέρα εγγραφής σε ποσοστό τουλάχιστον 27 % της ονομαστικής τους αξίας. Το υπόλοιπο πρέπει να καταβληθεί το αργότερο μέσα σε πέντε χρόνια.

4. Οι μερίδες που εκδίδονται σε αντάλλαγμα των εις είδος εισφορών πρέπει να έχουν καταβληθεί εξ ολοκλήρου κατά την εγγραφή.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 59)

5. Το καταστατικό ορίζει τον ελάχιστο αριθμό των προς εγγραφή μεριδίων για την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους. Εάν προβλέπει ότι η πλειοψηφία στις γενικές συνελεύσεις διατίθεται στα φυσικά πρόσωπα που έχουν συστήσει το συνεταιρισμό και εάν προβλέπει να συνδέεται η υποχρέωση εγγραφής με τη συμμετοχή των εταιρών στη δραστηριότητα του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού, δεν μπορεί να επιβάλει για την απόκτηση της ιδιότητας του εταιρού την εγγραφή περισσότερων της μιας μεριδίων. Ορίζει επίσης το ανώτατο ποσοστό του κεφαλαίου που επιτρέπεται να κατέχει ένα μέλος.

6. Το κεφάλαιο είναι μεταβλητό. Μπορεί να αυξηθεί με διαδοχικές καταβολές των μελών ή με την είσοδο νέων μελών. Μπορεί να μειωθεί με ολική ή τμηματική ανάληψη των εισφορών, υπό την επιφύλαξη εφαρμογής του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Οι μεταβολές του κεφαλαίου δεν απαιτούν τροποποιήσεις του καταστατικού ούτε διατυπώσεις δημοσιότητας.

Το ύψος του κεφαλαίου κατά το κλείσιμο της χρήσεως, καθώς και η μεταβολή του σε σχέση με την προηγούμενη χρήση διαπιστώνονται με την απόφαση της ετήσιας γενικής συνέλευσης για τους λογαριασμούς της οικονομικής χρήσης.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 60)

Υστερα από πρόταση των οργάνων διοίκησης ή διεύθυνσης, το κεφάλαιο μπορεί να αυξηθεί με ενσωμάτωση του συνόλου ή μέρους των διανεμητέων αποθεματικών ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσης υπό τους όρους απαρτίας και πλειοψηφίας που απαιτούνται για την τροποποίηση του καταστατικού.

7. Η ονομαστική αξία των μεριδίων μπορεί να αυξηθεί με συγκέντρωση των εκδοθεισών μεριδίων. Εφόσον η αύξηση αυτή απαιτεί πρόσκληση συμπληρωματικών εισφορών των μελών σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού, η γενική συνέλευση αποφασίζει σύμφωνα με τους όρους απαρτίας και πλειοψηφίας που απαιτούνται για την τροποποίηση του καταστατικού.

Τα μέλη που έχουν ψηφίσει εναντίον της απόφασης αυτής μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους για αποχώρηση

ιε επιστροφή των μερίδων τους υπό τους όρους που προβλέπονται ανωτέρω στο άρθρο 13 παράγραφος 1.

3. Η ονομαστική αξία των μερίδων μπορεί να μειωθεί με διαίρεση των εκδοθεισών μερίδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Άρθρο 16

(Αρμοδιότητες)

Η γενική συνέλευση αποφασίζει:

- α) για θέματα για τα οποία έχει ειδική αρμοδιότητα σύμφωνα με τον πορόντα κανονισμό·
- β) για θέματα που δεν υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του οργάνου διεύθυνσης, του οργάνου εποπτείας ή του οργάνου διοίκησης δυνάμει:
 - του παρόντος κανονισμού,
 - της οδηγίας σχετικά με το ρόλο των εργαζομένων στον ευρωπαϊκό συνεταιρισμό,
 - των κανόνων αναγκαστικού δικαίου της νομοθεσίας του κράτους της έδρας,
 - ή του καταστατικού του ΕΣυν.

Άρθρο 17

(Σύγκληση)

1. Η γενική συνέλευση συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά κατ'έτος, εντός έξι μηνών από το τέλος της εταιρικής χρήσης·

2. Μπορεί να συγκληθεί οποτεδήποτε από το όργανο διεύθυνσης ή από το όργανο διοίκησης. Εφόσον ζητηθεί από το όργανο εποπτείας, το όργανο διεύθυνσης υποχρεούται να συγκαλέσει τη γενική συνέλευση.

3. Κατά τη γενική συνέλευση που συγκαλείται μετά το τέλος της χρήσης, στην ημερήσια διάταξη περιλαμβάνονται, κατ'ελάχιστον, η έγκριση των ετήσιων λογαριασμών και της χρησιμοποίησης των αποτελεσμάτων χρήσης, καθώς και της έκθεσης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 46 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ και που υποβάλλεται στη γενική συνέλευση από το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης.

4. Σε περίπτωση που ο ΕΣυν διαθέτει όργανο διεύθυνσης και όργανο εποπτείας, το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι τα δύο αυτά όργανα αποφασίζουν από κοινού, αλλά με χωριστή ψηφοφορία για την έγκριση των ετήσιων λογαριασμών και ότι η γενική συνέλευση αποφασίζει μόνο σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των δύο αυτών οργάνων.

Άρθρο 18

(Σύγκληση από τη μειοψηφία των μελών)

1. Το 25% τουλάχιστον των μελών του ΕΣυν μπορούν να ζητήσουν σύγκληση της γενικής συνέλευσης και καθορισμό της ημερήσιας διάταξης. Το ποσοστό αυτό μπορεί να μειωθεί από το καταστατικό.

2. Στην αίτηση σύγκλησης πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι και να προσδιορίζονται τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

3. Εάν δεν δοθεί συνέχεια στην αίτηση που υποβλήθηκε σύμφωνα με την παράγραφο 1 μέσα σε ένα μήνα, το δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή της έδρας του ΕΣυν μπορεί να διατάξει τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης ή να δώσει την άδεια για σύγκλησή της είτε στα μέλη του ΕΣυν που διατύπωσαν την αίτηση είτε σε πληρεξούσιό τους.

4. Στα πλαίσια της συνεδρίασής της, η γενική συνέλευση μπορεί να αποφασίσει τη σύγκληση νέας συνέλευσης σε ημερομηνία και με ημερήσια διάταξη που καθορίζεται από αυτήν.

Άρθρο 19

(Τύπος και προθεσμία σύγκλησης)

1. Η σύγκληση πραγματοποιείται:

- είτε με δημοσίευση στο εθνικό δελτίο που ορίζει η νομοθεσία του κράτους της έδρας με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ,
- είτε με δημοσίευση σε μία ή περισσότερες εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας στα κράτη μέλη,
- είτε με κάθε μέσο γραπτής επικοινωνίας που απευθύνεται σε όλα τα μέλη του ΕΣυν.

2. Στην πρόσκληση αναφέρονται, κατ'ελάχιστον, τα ακόλουθα:

- η εταιρική επωνυμία και έδρα του ΕΣυν;

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 62)

- ο τόπος, η ημερομηνία και η ώρα της συνέλευσης,
- ο χαρακτήρας της γενικής συνέλευσης (τακτική, έκτακτη ή ειδική).
- κατά περίπτωση, οι διατυπώσεις που απαιτούνται σύμφωνα με το καταστατικό για τη συμμετοχή στη γενική συνέλευση και την άσκηση του δικαιώματος ψήφου.
- η ημερήσια διάταξη με αναφορά των προς συζήτηση θεμάτων καθώς και οι προτάσεις αποφάσεων.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 63, προσαρμοσμένη)

3. Η ημερομηνία δημοσίευσης της πρόσκλησης ή η ημερομηνία αποστολής της σχετικής επιστολής που αναφέρο-

νται στην παράγραφο 1 πρέπει να απέχει τουλάχιστον 30 ημέρες από την ημερομηνία της πρώτης συνεδρίασης της γενικής συνέλευσης. Εντούτοις, η προθεσμία αυτή μπορεί να μειωθεί σε 10 ημέρες σε εξαιρετικά επείγουσα περίπτωση.

Άρθρο 20

(Εγγραφή νέων θεμάτων στην ημερήσια διάταξη)

Η εγγραφή ενός ή περισσότερων θεμάτων στην ημερήσια διάταξη της γενικής συνέλευσης μπορεί να ζητηθεί από το 25% τουλάχιστον των μελών του ΕΣυν. Το ποσοστό αυτό μπορεί να μειωθεί από το καταστατικό.

Άρθρο 21

(Συμμετοχή και εκπροσώπηση)

- Μόνο τα μέλη δύνανται να συμμετέχουν στη γενική συνέλευση με αποφασιστική ψήφο.
- Τα μέλη του οργάνου διεύθυνσης, οι αντιπρόσωποι των κατόχων μεριδίων χωρίς δικαίωμα ψήφου, οι εντεταλμένοι σύμβουλοι ή έμμισθοι διευθυντές παρίστανται στη γενική συνέλευση με συμβουλευτική ψήφο εκτός εάν διαθέτουν — ως μέλη του ΕΣυν — αποφασιστική ψήφο.
- Τα πρόσωπα που διαθέτουν δικαίωμα ψήφου μπορούν να εκπροσωπηθούν στην γενική συνέλευση με αντιπρόσωπο σύμφωνα με τους όρους που προβλέπει το καταστατικό.
- Το καταστατικό μπορεί να επιτρέπει την ψηφοφορία δι' αλληλογραφίας και να ορίζει τον τρόπο διεξαγωγής της.

Άρθρο 22

(Δικαίωμα ψήφου)

- Κάθε μέλος του ΕΣυν διαθέτει μία ψήφο, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μεριδίων που κατέχει.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 65)

- Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει πολλαπλή ψήφο, όταν ο ευρωπαϊκός συνεταιρισμός δεν συντίθεται αποκλειστικά και μόνο από φυσικά πρόσωπα. Στην περίπτωση αυτή το καταστατικό ρυθμίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγείται δικαίωμα πολλαπλής ψήφου ανάλογα με το βαθμό συμμετοχής των μελών είτε στις δραστηριότητες του συνεταιρισμού, είτε στο κεφάλαιο του, αλλά μόνο για τους μη χρήστες εταίρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11. Το καταστατικό προβλέπει περιορισμό της πολλαπλής ψήφου για κάθε μέλος, κατά τρόπο ώστε κανένας εταίρος να μην μπορεί να κατέχει προσωπικά άνω του ενός δεκάτου των ψήφων σε καθένα

από τις γενικές συνελεύσεις. Πρέπει να ορίζει επίσης το μέγιστο αριθμό εξουσιών που μπορεί να έχει ένα μέλος ως αντιπρόσωπος άλλων μελών.

- Τα μέλη που δεν έχουν πρόθεση να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του συνεταιρισμού (μη χρήστες) δεν μπορούν να διαθέτουν περισσότερο από το ένα τρίτο των ψήφων του συνόλου των εγγεγραμμένων μελών.

Άρθρο 23

(Λεπτομέρειες διεξαγωγής)

Οι λεπτομέρειες διεξαγωγής της γενικής συνέλευσης προσδιορίζονται στο καταστατικό.

Άρθρο 24

(Δικαίωμα ενημέρωσης)

- Κάθε μέλος που διατυπώνει σχετικό αίτημα στη συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης δικαιούται να λάβει εκ μέρους του οργάνου διεύθυνσης ή του οργάνου διοίκησης πληροφορίες για τις δραστηριότητες του ΕΣυν που έχουν σχέση με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης ή με εκείνα για τα οποία μπορεί να λάβει απόφαση η γενική συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 2.

- Το όργανο διεύθυνσης ή το όργανο διοίκησης δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών παρά μόνον εφόσον:

- ενδέχεται να επιφέρει σοβαρή ζημία στον ΕΣυν,
- είναι ασυμβίβαστο με τη νόμιμη υποχρέωση εχεμύθειας.

- Σε περίπτωση άρνησης παροχής πληροφοριών σε ένα μέλος, το εν λόγω μέλος μπορεί να ζητήσει να εγγραφεί στα πρακτικά της γενικής συνέλευσης το ερώτημά που και ο λόγος άρνησης που προβλήθηκε.

- Κατόπιν της αρνήσεως παροχής πληροφοριών, το μέλος μπορεί να προσβάλει το βάσιμο της άρνησης αυτής ενώπιον του δικαστηρίου της έδρας του ΕΣυν. Η αγωγή πρέπει να ασκηθεί εντός δύο εβδομάδων από το πέρας της γενικής συνέλευσης.

- Ιδίως πριν από τη γενική συνέλευση η οποία έπεται του τέλους της χρήσης, τα μέλη μπορούν να λάβουν γνώση των λογιστικών εγγράφων που καταρτίζονται σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις κατ' εφαρμογή των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ

Άρθρο 25

(Λήψη αποφάσεων)

- Η γενική συνέλευση δεν μπορεί να λαμβάνει αποφάσεις για θέματα τα οποία δεν έχουν κοινοποιηθεί ή δημοσιευθεί σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2.

2. Εντούτοις, η παράγραφος 1 δεν έχει εφαρμογή εφόσον όλα τα μέλη είναι παρόντα ή εκπροσωπούνται στη γενική συνέλευση, εκτός εάν ένα μέλος αντιτίθεται στη λήψη της σχετικής απόφασης.

3. Το καταστατικό προβλέπει τους κανόνες απαρτίας και πλειοψηφίας που ισχύουν για τις τακτικές γενικές συνελεύσεις.

4. Κατά την καταμέτρηση των ψήφων δεν λαμβάνονται υπόψη οι αποχές ούτε οι άκυροι ψήφοι.

5. Η γενική συνέλευση που καλείται να αποφανθεί σχετικά με την τροποποίηση του καταστατικού λαμβάνει εγκύτως απόφαση μόνον εφόσον κατά την πρώτη σύγκλησή της είναι παρόντα ή εκπροσωπούνται τα μέλη που κατέχουν ή εκπροσωπούν τουλάχιστον το ήμισυ και κατά τη δεύτερη σύγκληση το τέταρτο του συνολικού αριθμού των μελών που είναι εγγεγραμμένα κατά την ημερομηνία της σύγκλησης. Κατά τη λήψη αποφάσεων για τροποποίηση του καταστατικού, η γενική συνέλευση αποφαινεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψήφων των παρόντων ή εκπροσωπούμενων μελών. Υπό τους ίδιους όρους αποφαινεται η γενική συνέλευση και για τη λύση του ΕΣυν.

Στην τρίτη επαναληπτική συνέλευση δεν απαιτείται κανένας όρος απαρτίας.

Η γενική συνέλευση αποφαινεται με την πλειοψηφία των ψήφων που διαθέτουν τα παρόντα ή εκπροσωπούμενα μέλη.

Άρθρο 26

(Πρακτικά)

1. Σε κάθε συνεδρίαση της γενικής συνέλευσης καταρτίζονται πρακτικά. Τα πρακτικά περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:

- ημερομηνία και τόπος της συνεδρίασης,
- θέματα των αποφάσεων,
- αποτέλεσμα των ψηφοφοριών.

2. Στα πρακτικά προσαρτώνται το φύλλο παρουσίας, τα έγγραφα σχετικά με τη σύγκληση της γενικής συνέλευσης καθώς και οι αναφορές που υποβάλλονται στα μέλη για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 66)

3. Τα πρακτικά καθώς και τα συνημμένα έγγραφα φυλάσσονται επί πέντε τουλάχιστον έτη. Κάθε μέλος μπορεί να λάβει αντίγραφο των πρακτικών καθώς και των συνημμένων εγγράφων με απλή αίτηση και έναντι καταβολής της διοικητικής δαπάνης.

Άρθρο 27

(Αγωγή ακυρώσεως)

1. Οι αποφάσεις της γενικής συνέλευσης μπορούν να ακυρωθούν λόγω παράβασης του παρόντος κανονισμού ή

του καταστατικού του ΕΣυν υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- η αγωγή περί ακυρώσεως μπορεί να ασκηθεί από κάθε μέλος το οποίο μπορεί να επικαλεστεί έννομο συμφέρον σε σχέση με τις παραβιασθείσες διατάξεις,
- η αγωγή περί ακυρώσεως ασκείται εντός προθεσμίας τριών μηνών στο δικαστήριο του τόπου της έδρας του ΕΣυν και στρέφεται κατά αυτού. Οι λεπτομέρειες της διαδικασίας άσκησης της αγωγής περί ακυρώσεως διέπονται από τη νομοθεσία του κράτους της έδρας του ΕΣυν,
- το δικαστήριο μπορεί — αφού λάβει τη γνώμη του ΕΣυν — να αναστείλει την εφαρμογή της απόφασης της οποίας ζητείται η ακύρωση. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει, κατά περίπτωση, την καταβολή εγγυήσεως από τον ενάγοντα για τη ζημία που θα προσκληθεί από την αναστολή εκτέλεσης της απόφασης σε περίπτωση που η αγωγή του αποδειχθεί απαράδεκτη ή αβάσιμη,
- οι αποφάσεις που κηρύσσουν την ακυρότητα ή διατάσσουν την αναστολή της απόφασης ενεργούν έναντι πάντων, με την επιφύλαξη των καλή τη πίστη κτηθέντων δικαιωμάτων τρίτων.

2. Η απόφαση του δικαστηρίου που κηρύσσει άκυρη ή ανυπόστατη την απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΕΣυν, δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 6.

Άρθρο 28

(Τμηματικές συνελεύσεις)

Εφόσον ο ΕΣυν ασκεί πολλές διαφορετικές δραστηριότητες ή έχει πολλά καταστήματα ή οι δραστηριότητές του εκτείνονται σε περισσότερες της μιας περιοχές ή ο αριθμός των μελών του υπερβαίνει τα πεντακόσια, το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι της γενικής συνέλευσης προηγούνται τμηματικές συνελεύσεις που αποφασίζουν χωριστά με την ίδια ημερήσια διάταξη. Οι τμηματικές συνελεύσεις εκλέγουν αντιπροσώπους οι οποίοι συγκαλούνται οι ίδιοι σε γενική συνέλευση. Το καταστατικό ορίζει την κατανομή σε τμήματα, τον αριθμό των αντιπροσώπων κατά τμήμα και τους όρους εφαρμογής.

Άρθρο 29

(Αποφάσεις που θίγουν μια κατηγορία μελών)

Εφόσον μια απόφαση της συνέλευσης θίγει τα δικαιώματα μιας συγκεκριμένης κατηγορίας μελών, τα εν λόγω μέλη πρέπει να εγκρίνουν την απόφαση με χωριστή ψηφοφορία, για την οποία ισχύουν κατ' αναλογία οι κανόνες ψηφοφορίας του άρθρου 22.

Όταν πρόκειται για τροποποίηση του καταστατικού κατά τρόπο που θίγει μια συγκεκριμένη κατηγορία μελών, τα εν λόγω μέλη πρέπει να αποφανθούν σύμφωνα με τους κανόνες περί πλειοψηφίας του άρθρου 25 παράγραφος 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ, ΕΠΙΟΠΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Μέρος δεύτερο

Όργανο εποπτείας

Άρθρο 30

(Δομή)

Υπό τους όρους που προβλέπει ο παρών κανονισμός, το καταστατικό του ΕΣυν ρυθμίζει τη δομή του είτε σύμφωνα με το δυαδικό σύστημα (όργανο διεύθυνσης και όργανο εποπτείας) είτε σύμφωνα με το μονιστικό σύστημα (όργανο διοίκησης). Εντούτοις, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιβάλει είτε το δυαδικό είτε το μονιστικό σύστημα για τον ΕΣυν του οποίου η έδρα βρίσκεται στην επικράτειά του.

Τμήμα Ι

Δυαδικό σύστημα

Μέρος πρώτο

Όργανο διεύθυνσης

Άρθρο 31

(Εξουσίες του οργάνου διεύθυνσης και ορισμός των μελών)

1. Το όργανο διεύθυνσης ασκεί τη διαχείριση του ΕΣυν. Το μέλος ή τα μέλη του οργάνου διεύθυνσης έχουν εξουσία να δεσμεύουν τον ΕΣυν έναντι τρίτων και να τον εκπροσωπούν ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ από το κράτος της έδρας του ΕΣυν.

2. Το μέλος ή τα μέλη του οργάνου διεύθυνσης διορίζονται και ανακαλούνται από το όργανο εποπτείας.

3. Κανείς δεν μπορεί να είναι συγχρόνως μέλος του οργάνου διεύθυνσης και του οργάνου εποπτείας του ΕΣυν.

Εντούτοις, το όργανο εποπτείας μπορεί, σε περίπτωση κενής θέσης, να υποδείξει ένα από τα μέλη του για να ασκήσει τα καθήκοντα του μέλους του οργάνου διεύθυνσης. Κατά το χρονικό αυτό διάστημα, αναστέλλεται η άσκηση των καθηκόντων του ενδιαφερομένου ως μέλους του οργάνου εποπτείας.

4. Ο αριθμός των μελών του οργάνου διεύθυνσης καθορίζεται από το καταστατικό του ΕΣυν.

Άρθρο 32

(Προεδρία, σύγκληση)

1. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ότι το όργανο διεύθυνσης εκλέγει μεταξύ των μελών τον πρόεδρό του.

2. Το όργανο διεύθυνσης συγκαλείται υπό τους όρους που προβλέπει το καταστατικό ή, κατά περίπτωση, ο εσωτερικός του κανονισμός. Πάντως, σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, στη σύγκληση αυτή μπορεί να προβεί ένα μέλος του οργάνου διεύθυνσης αναφέροντας τους σχετικούς λόγους.

Άρθρο 33

(Εξουσίες του οργάνου εποπτείας και ορισμός των μελών)

1. Το όργανο εποπτείας ελέγχει τη διαχείριση που ασκεί το όργανο διεύθυνσης. Δεν μπορεί να ασκήσει το ίδιο την εξουσία διαχείρισης του ΕΣυν. Το όργανο εποπτείας δεν μπορεί να εκπροσωπεί τον ΕΣυν έναντι τρίτων. Τον εκπροσωπεί έναντι των μελών του οργάνου διεύθυνσης ή έναντι ενός εξ αυτών, εφόσον προκύψει διαφορά κατά τη σύναψη συμβάσεων.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 68, προσαρμοσμένη)

2. Τα μέλη του οργάνου εποπτείας διορίζονται και ανακαλούνται από τη γενική συνέλευση. Εντούτοις, τα μέλη του πρώτου οργάνου εποπτείας μπορούν να οριστούν από το καταστατικό. Η παρούσα διάταξη ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 40 παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού και της εκλογής των εκπροσώπων των εργαζομένων σύμφωνα με την οδηγία .../.../ΕΟΚ.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 69)

2α. Στο όργανο εποπτείας είναι δυνατόν να διορίζονται μέλη μη χρήστες μέχρι του ενός τρίτου των προς πώληση θέσεων.

3. Ο αριθμός των μελών του οργάνου εποπτείας ορίζεται από το καταστατικό. Το κράτος μέλος μπορεί εντούτοις να ορίσει τον αριθμό των μελών του οργάνου εποπτείας για τους ΕΣυν που έχουν καταχωρηθεί στα μητρώα του.

Άρθρο 34

(Δικαίωμα ενημέρωσης)

1. Το όργανο διεύθυνσης ενημερώνει το όργανο εποπτείας, τουλάχιστον ανά τρίμηνο, για την πορεία των υποθέσεων του ΕΣυν και για τις προοπτικές εξέλιξής τους, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, και τις πληροφορίες που σχετίζονται με τις ελεγχόμενες από τον ΕΣυν επιχειρήσεις που μπορεί να έχουν σημαντικές συνέπειες στην πορεία των υποθέσεων του ΕΣυν.

2. Το όργανο διεύθυνσης κοινοποιεί αμέσως στο όργανο εποπτείας κάθε πληροφορία η οποία ενδέχεται να έχει αισθητές επιπτώσεις στην κατάσταση του ΕΣυν.

3. Το όργανο εποπτείας μπορεί ανά πάσα στιγμή να ζητήσει από το όργανο διεύθυνσης την κοινοποίηση πληροφοριών ή ειδική αναφορά για κάθε ζήτημα που ενδιαφέρει τον ΕΣυν.

4. Το όργανο εποπτείας μπορεί να προβαίνει σε όλους τους απαραίτητους για την εκπλήρωση της αποστολής του ελέγχου. Μπορεί να αναθέτει το έργο αυτό σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη του και να επικουρείται από εμπειρογνώμονες.

5. Κάθε μέλος του οργάνου εποπτείας μπορεί να λαμβάνει γνώση όλων των πληροφοριών που κοινοποιούνται από το όργανο διεύθυνσης στο όργανο εποπτείας.

Άρθρο 35

(Προεδρία, σύγκληση)

1. Το όργανο εποπτείας εκλέγει μεταξύ των μελών τον πρόεδρό του.
2. Ο πρόεδρος συγκαλεί το όργανο εποπτείας υπό τους όρους που προβλέπει το καταστατικό είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών του οργάνου εποπτείας είτε κατόπιν αιτήσεως του οργάνου διεύθυνσης. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι της σύγκλησης. Εάν δεν ικανοποιηθεί η σχετική αίτηση εντός προθεσμίας 15 ημερών, το όργανο εποπτείας μπορεί να συγκαληθεί από εκείνους οι οποίοι υπέβαλαν την αίτηση.

Τμήμα II

Μονιστικό σύστημα

Άρθρο 36

(Καθήκοντα και διορισμός του οργάνου διοίκησης)

1. Το όργανο διοίκησης ασκεί τη διαχείριση του ΕΣυν. Το μέλος ή τα μέλη του οργάνου διοίκησης έχουν εξουσία να δεσμεύουν τον ΕΣυν έναντι τρίτων και να τον εκπροσωπούν δικαστικώς σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί κατ'εφαρμογή της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ από το κράτος της έδρας του ΕΣυν.
2. Το όργανο διοίκησης απαρτίζεται από τρία τουλάχιστον μέλη μέχρι ενός ορίου που προβλέπει το καταστατικό. Στο όργανο διοίκησης μπορούν να συμμετέχουν μέλη μη χρήστες, χωρίς να κατέχουν την πλειοψηφία.
3. Το όργανο διοίκησης μπορεί να αναθέτει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη του μόνο την εξουσία διαχείρισης του ΕΣυν. Μπορεί επίσης να αναθέτει σε ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που δεν είναι μέλη του οργάνου, ορισμένες διαχειριστικές εξουσίες οι οποίες είναι ανακλητές ανά πάσα στιγμή. Το καταστατικό ή η γενική συνέλευση μπορεί να ορίζει τους όρους υπό τους οποίους γίνεται η εν λόγω ανάθεση εξουσιών.

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 70, προσαρμοσμένη)

4. Το μέλος ή τα μέλη του οργάνου διοίκησης διορίζονται και ανακαλούνται από τη γενική συνέλευση, με την επιφύλαξη της εκλογής των εκπροσώπων των εργαζομένων σύμφωνα με την οδηγία J. . . /ΕΟΚ.

Άρθρο 37

(Περιοδικότητα των συνεδριάσεων και δικαίωμα ενημέρωσης)

1. Το όργανο διοίκησης συνέρχεται τουλάχιστον ανά τρίμηνο, με τη συχνότητα που ορίζει το καταστατικό, για

να αποφανθεί σχετικά με την πορεία των υποθέσεων του ΕΣυν και τις προοπτικές εξέλιξής τους, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις πληροφορίες τις σχετικές με τις ελεγχόμενες από τον ΕΣυν επιχειρήσεις που μπορεί να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην πορεία των δραστηριοτήτων τους.

2. Το όργανο διοίκησης συνέρχεται για να αποφανθεί επί των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 43.

3. Κάθε μέλος του οργάνου διοίκησης μπορεί να λαμβάνει γνώση όλων των εκθέσεων, εγγράφων και πληροφοριών που διαβιβάζονται στο όργανο αυτό και αφορούν τις υποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 38

(Προεδρία, σύγκληση)

1. Το όργανο διοίκησης εκλέγει μεταξύ των μελών τον πρόεδρό του.
2. Ο πρόεδρος συγκαλεί το όργανο εποπτείας υπό τους όρους που προβλέπει το καταστατικό είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του ενός τρίτου τουλάχιστον των μελών. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι της σύγκλησης. Εάν δεν ικανοποιηθεί η σχετική αίτηση εντός προθεσμίας 15 ημερών, το όργανο εποπτείας μπορεί να συγκαληθεί από εκείνους οι οποίοι υπέβαλαν την αίτηση.

Τμήμα III

Κοινοί κανόνες του μονιστικού και του
δουαδικού συστήματος

Άρθρο 39

(Διάρκεια της θητείας)

1. Τα μέλη των οργάνων διορίζονται για χρονικό διάστημα που καθορίζεται από το καταστατικό και δεν υπερβαίνει την εξαετία.
2. Τα μέλη μπορούν να επανεκλεγούν μία ή περισσότερες φορές για το χρονικό διάστημα που ορίζεται κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1.

Άρθρο 40

(Προϋποθέσεις εκλογιμότητας)

1. Το καταστατικό του ΕΣυν μπορεί να προβλέπει ότι μέλος οργάνου μπορεί να είναι συνεταιρισμός ή οποιοδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη διάταξη στη νομοθεσία της έδρας του ΕΣυν εφαρμόζεται στους εθνικούς συνεταιρισμούς.

Αυτό το νομικό πρόσωπο ορίζει ως εκπρόσωπο ένα φυσικό πρόσωπο, για την άσκηση των εξουσιών του στο εν λόγω όργανο. Ο εκπρόσωπος αυτός υπόκειται στους ίδιους όρους και υπέχει τις ίδιες υποχρεώσεις σαν να ήταν ο ίδιος προσωπικά μέλος του οργάνου.

2. Δεν μπορούν να είναι μέλη οργάνου διεύθυνσης ή εποπτείας ή διοίκησης, ούτε εκπρόσωποι μελών με την έννοια της παραγράφου 1, ούτε να αναλάβουν διαχειριστικές ή αντιπροσωπευτικές εξουσίες, τα πρόσωπα τα οποία:

- σύμφωνα με την εφαρμοστέα σ'αυτά νομοθεσία, ή
- σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του κράτους της έδρας του ΕΣυν, ή

λόγω δικαστικής ή διοικητικής απόφασης που έχει εκδοθεί ή αναγνωριστεί σε κράτος μέλος,

δεν μπορούν να συμμετέχουν στο όργανο διεύθυνσης, εποπτείας ή διοίκησης νομικού προσώπου.

3. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τις εθνικές νομοθεσίες που επιτρέπουν στη μειοψηφία των μελών ή άλλων προσώπων να διορίζουν ένα μέρος των μελών των οργάνων.

Άρθρο 41

(Εσωτερικός κανονισμός)

Κάθε όργανο μπορεί να θεσπίσει τον εσωτερικό του κανονισμό υπό τους όρους που προβλέπει το καταστατικό. Ο κανονισμός αυτός είναι στη διάθεση κάθε μέλους ή αρμόδιας αρχής στην έδρα του ΕΣυν.

Άρθρο 42

(Εξουσία εκπροσώπησης και ευθύνη του ΕΣυν)

1. Εφόσον η άσκηση της εξουσίας εκπροσώπησης έναντι των τρίτων, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 1 και το άρθρο 36 παράγραφος 1, ανατίθεται σε περισσότερα του ενός μέλη, η εξουσία αυτή ασκείται συλλογικά.

2. Το καταστατικό του ΕΣυν μπορεί, εντούτοις, να προβλέπει ότι είτε κάθε μέλος του συγκεκριμένου οργάνου μεμονωμένα, είτε δύο ή περισσότερα από κοινού μπορούν νομίμως να δεσμεύουν τον ΕΣυν. Η ρήτρα αυτή μπορεί να αντικαταχθεί έναντι τρίτων, εφόσον έχουν τηρηθεί οι διατυπώσεις δημοσιότητας σύμφωνα με το άρθρο 6.

3. Ο ΕΣυν δεσμεύεται έναντι τρίτων από τις πράξεις των μελών των οργάνων του, ακόμη και αν δεν εμπíπτον στον εταιρικό σκοπό του, εκτός αν οι εν λόγω πράξεις συνιστούν υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει ή επιτρέπει να παρασχεθούν στα όργανα αυτή η νομοθεσία.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο ΕΣυν δεν δεσμεύεται εφόσον οι πράξεις αυτές υπερβαίνουν τον εταιρικό σκοπό, εάν αποδείξει ότι ο τρίτος ήταν εν γνώσει του γεγονότος αυτού ή δεν μπορούσε να το

αγνοεί, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων. Η δημοσίευση και μόνο του καταστατικού δεν είναι δυνατόν να αποτελέσει επαρκή προς τούτο απόδειξη.

4. Ο διορισμός, η παύση των καθηκόντων καθώς και τα στοιχεία της ταυτότητας των προσώπων που μπορούν να εκπροσωπούν τον ΕΣυν υπόκεινται στις διατυπώσεις δημοσιότητας σύμφωνα με το άρθρο 6. Στη σχετική δημοσίευση προσδιορίζεται εάν τα πρόσωπα αυτά έχουν εξουσία να δεσμεύουν τον ΕΣυν μεμονωμένα ή από κοινού.

Άρθρο 43

(Πράξεις που υπόκεινται σε άδεια)

1. Το καταστατικό του ΕΣυν προβλέπει τις κατηγορίες πράξεων για τις οποίες απαιτείται χορήγηση άδειας στο όργανο διεύθυνσης από το όργανο εποπτείας, σύμφωνα με το δυαδικό σύστημα, ή ρητή απόφαση του οργάνου διοίκησης, σύμφωνα με το μονιστικό σύστημα.

Εντούτοις, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι, σε περίπτωση δυαδικού συστήματος, το ίδιο το όργανο εποπτείας μπορεί να υποβάλει προς έγκριση ορισμένες κατηγορίες πράξεων.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ορίσει τις ελάχιστες κατηγορίες πράξεων που πρέπει να αναφέρονται στο καταστατικό του ΕΣυν που έχει καταχωρηθεί στο έδαφός του.

Άρθρο 44

(Δικαιώματα και υποχρεώσεις)

1. Κατά την άσκηση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, κάθε μέλος οργάνου έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις με τα υπόλοιπα μέλη του οργάνου στο οποίο συμμετέχει.

2. Όλα τα μέλη ασκούν τα καθήκοντά τους προς το συμφέρον του ΕΣυν λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τα συμφέροντα των μελών του και των εργαζομένων του.

3. Όλα τα μέλη υποχρεούνται στην τήρηση εχεμύθειας, ακόμη και μετά την παύση άσκησης των καθηκόντων τους, όσον αφορά τις πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα που κατέχουν για τον ΕΣυν.

Άρθρο 45

(Λήψη αποφάσεων εκ μέρους των οργάνων)

1. Τα όργανα του ΕΣυν λαμβάνουν αποφάσεις υπό τους όρους και σύμφωνα με τον τρόπο που προβλέπει το καταστατικό.

Ελλείψει καταστατικών διατάξεων, κάθε όργανο λαμβάνει εγκύρως αποφάσεις, μόνον εφόσον στις συνεδριάσεις

παρίσταται τουλάχιστον το ήμισυ των μελών. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων ή εκπροσωπούμενων μελών.

2. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερικχύει η ψήφος του προέδρου κάθε οργάνου.

Άρθρο 46

(Αστική ευθύνη)

1. Τα μέλη του οργάνου διεύθυνσης, εποπτείας ή διοίκησης ευθύνονται για τις ζημιές που υφίσταται ο ΕΣυν συνεπεία παράβασης των υποχρεώσεών τους κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

2. Εφόσον το εν λόγω όργανο απαρτίζεται από περισσότερα μέλη, τα μέλη αυτά ευθύνονται αλληλεγγύως για τη ζημία που υπέστη ο SCE· εντούτοις, ένα μέλος του οργάνου μπορεί να απαλλαγεί της ευθύνης, αν αποδείξει ότι δεν παρέβη καμία από τις υποχρεώσεις του κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Άρθρο 47

(Διαδικασία άσκησης της εταιρικής αγωγής)

1. Η γενική συνέλευση λαμβάνει, με πλειοψηφία των παρόντων ή εκπροσωπούμενων μελών, απόφαση να ασκήσει εξ ονόματος και για λογαριασμό του ΕΣυν την εταιρική αγωγή ευθύνης βάσει του άρθρου 46 παράγραφος 1.

Η γενική συνέλευση ορίζει για το σκοπό αυτό ειδικό πληρεξούσιο για τη διεξαγωγή της δίχης.

2. Το ένα πέμπτο των μελών μπορεί επίσης να αποφασίσει την άσκηση της αγωγής αυτής εξ ονόματος και για λογαριασμό του ΕΣυν. Για το σκοπό αυτό ορίζουν ειδικό πληρεξούσιο που αναλαμβάνει τη διεξαγωγή της δίχης.

Άρθρο 48

(Παραγραφή της εταιρικής αγωγής)

Η εταιρική αγωγή ευθύνης πρέπει να ασκηθεί εντός πέντε ετών από την επέλευση του ζημιολογού γεγονότος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΙΔΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΑΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ

Άρθρο 49

(Κάτοχοι μερίδων χωρίς δικαίωμα ψήφου)

1. Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία μερίδων των οποίων οι κάτοχοι δεν έχουν δικαίωμα ψήφου

και οι οποίες είναι δυνατόν να καλυφθούν από τα μέλη ή από κάθε πρόσωπο εκτός του ΕΣυν, το οποίο ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη των δραστηριοτήτων του.

2. Οι κάτοχοι μερίδων χωρίς δικαίωμα ψήφου μπορούν να τυγχάνουν ειδικών προνομίων.

3. Η συνολική ονομαστική αξία των μερίδων αυτών δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό που αναφέρεται στο καταστατικό.

4. Το καταστατικό περιλαμβάνει διατάξεις για την εξασφάλιση της εκπροσώπησης και την προστασία των συμφερόντων των κατόχων μερίδων άνευ δικαιώματος ψήφου.

Προβλέπει κυρίως τη σύγκλησή τους σε ειδική συνέλευση. Η ειδική συνέλευση μπορεί να διατυπώνει γνώμη πριν από κάθε απόφαση της γενικής συνέλευσης, η οποία γνωστοποιείται από τους αντιπροσώπους της στη γενική αυτή συνέλευση.

Η γνώμη αυτή αναφέρεται στα πρακτικά της γενικής συνέλευσης.

Άρθρο 50

(Μέλη επενδυτές «μη χρήστες»)

Εφόσον από το καταστατικό επιτρέπεται η κάλυψη των μερίδων με δικαίωμα ψήφου από πρόσωπα τα οποία δεν έχουν σκοπό να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες του ΕΣυν, το καταστατικό μπορεί να προβλέπει ειδικούς όρους υπέρ των μελών αυτών όσον αφορά τη διανομή των αποτελεσμάτων χρήσεως.

Άρθρο 51

(Μέσα χρηματοδότησης)

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 71, προσαρμοσμένη)

Ο ΕΣυν μπορεί να προσφύγει σε όλα τα μέσα χρηματοδότησης υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους συνεταιρισμούς του κράτους της έδρας του. Το ίδιο ισχύει για τα μέσα χρηματοδότησης που επιθυμεί να αποκτήσει στα κράτη μέλη όπου έχει τα καταστήματά του.

Άρθρο 52

(Επιστροφή)

Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει την καταβολή επιστροφής στα μέλη ανάλογα με τις πράξεις που έχουν διενεργήσει με το συνεταιρισμό ή ανάλογα με την εργασία την οποία σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία στο κράτος στο οποίο έχει την έδρα του ο ΕΣυν.

Άρθρο 53

(Νόμιμο αποθεματικό)

1. Το καταστατικό ορίζει τους κανόνες χρησιμοποίησης των κερδών κάθε εταιρικής χρήσης.

2. Σε περίπτωση κερδών, το καταστατικό προβλέπει, πριν από κάθε άλλη χρησιμοποίηση, τη σύσταση νόμιμων αποθεματικών μέσω εισφοράς επί των κερδών.

Εφόσον τα αποθεματικά αυτά δεν φθάνουν το ύψος του μετοχικού κεφαλαίου, η εισφορά αυτή δεν μπορεί να είναι χαμηλότερη από το 15% των κερδών εκμετάλλευσης.

3. Τα απερχόμενα μέλη δεν έχουν κανένα δικαίωμα επί των ποσών που χρησιμοποιούνται με τον τρόπο αυτό για τα νόμιμα αποθεματικά.

Άρθρο 54

(Χρησιμοποίηση του διαθέσιμου αποτελέσματος)

1. Το υπόλοιπο των διαθέσιμων κερδών, μετά από την εισφορά στα νόμιμα αποθεματικά και τον ενδεχόμενο καταλογισμό των επιστρεφόμενων ποσών, αυξημένο ενδεχομένως με τα μεταφερόμενα κέρδη, αποτελεί το ποσό των διανεμητέων κερδών.

2. Η γενική συνέλευση η οποία καλείται να αποφασίσει για τους λογαριασμούς της χρήσεως, έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τα κέρδη αυτά σύμφωνα με τη σειρά και την αναλογία που ορίζονται από το καταστατικό και ιδίως:

- με νέα μεταφορά,
- με τη διάθεσή τους σε όλα τα προαιρετικά τακτικά ή έκτακτα αποθεματικά,
- για την αμοιβή του καταβεβλημένου κεφαλαίου και των ιδίων και εξομοιούμενων προς αυτά κεφαλαίων, η δε πληρωμή μπορεί να γίνει είτε εις χρήμα είτε με την παροχή μεριδίων.

3. Το καταστατικό μπορεί επίσης να αποκλείσει κάθε είδους διανομή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΤΗΣΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ, ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ, ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 55

(Κατάρτιση των ετήσιων και ενοποιημένων λογαριασμών)

1. Όσον αφορά την κατάρτιση των ετήσιων και, κατά περίπτωση, των ενοποιημένων λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένης της διαχειριστικής έκθεσης που τους συνοδεύει, του ελέγχου και της δημοσιότητάς του, ο ΕΣυν υπόκειται στις νομοθετικές διατάξεις του κράτους της έδρας που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ.

2. Ο ΕΣυν μπορεί να κατάρτισει τους ετήσιους και, κατά περίπτωση, τους ενοποιημένους λογαριασμούς του σε Ecu. Στην περίπτωση αυτή, η βάση μετατροπής που χρησιμοποι-

είται για την έκφραση σε Ecu των στοιχείων των λογαριασμών που είναι ή ήταν αρχικά εκφρασμένα σε άλλο νόμισμα, πρέπει να αναφέρεται στο παράρτημα.

Άρθρο 56

(Νόμιμος έλεγχος των λογαριασμών)

Ο κατά νόμον έλεγχος των ετήσιων και, κατά περίπτωση, των ενοποιημένων λογαριασμών του ΕΣυν πραγματοποιείται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα στα οποία έχει χορηγηθεί σχετική άδεια στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα του ο ΕΣυν σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπιστεί από το κράτος αυτό κατ' εφαρμογή των οδηγιών 84/253/ΕΟΚ και 89/48/ΕΟΚ. Τα πρόσωπα αυτά οφείλουν επίσης να ελέγχουν εάν τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην έκθεση διαχείρισης συμφωνούν με τους ετήσιους και, κατά περίπτωση, τους ενοποιημένους λογαριασμούς της εν λόγω χρήσης.

Άρθρο 57

(Εσωτερικό όργανο ελέγχου των λογαριασμών)

Το καταστατικό μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία ενός εσωτερικού οργάνου ελέγχου των λογαριασμών, τα μέλη του οποίου εκλέγονται μεταξύ των συνταίρων και έχουν ως αποστολή τους το μόνιμο έλεγχο των λογαριασμών και της διαχείρισης της εταιρείας. Υποβάλλουν ετήσια έκθεση στην γενική συνέλευση σχετικά με τις ενέργειες στις οποίες προσέβησαν για την εκτέλεση της αποστολής τους. Στην περίπτωση όπου η εθνική νομοθεσία του κράτους της έδρας επιβάλλει στους συνεταιρισμούς τον κατά νόμο έλεγχο των λογαριασμών από εξωτερικούς προς αυτόν φορείς, απαγορεύεται η υποκατάσταση των προσώπων αυτών από το εσωτερικό όργανο ελέγχου.

Άρθρο 58

(Σύστημα αναθεώρησης και ελέγχου)

1. Ο ΕΣυν πρέπει να συμμετέχει και να υποβάλλεται σε ένα σύστημα αναθεώρησης και ελέγχου, εφόσον το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο έχει την εταιρική του έδρα καθιστά υποχρεωτικό το σύστημα αυτό για όλους τους συνεταιρισμούς που διέπονται από το δικαίωμα του εν λόγω κράτους με την επιφύλαξη του άρθρου 56.

2. Στα κράτη των οποίων η εθνική νομοθεσία περί συνεταιρισμών προβλέπει υποχρεωτική παρέμβαση ενός ή περισσότερων οργανισμών αναθεώρησης και ελέγχου, οι οργανισμοί αυτοί μπορούν να πραγματοποιούν τον έλεγχο των ενοποιημένων λογαριασμών, εφόσον ο ιδρυτικός συνεταιρισμός έχει την εταιρική του έδρα σε ένα από τα εν λόγω κράτη.

Άρθρο 59

(Δημοσιότητα των λογαριασμών)

1. Οι κανονικά εγχερομένοι ετήσιοι και, κατά περίπτωση, οι ενοποιημένοι λογαριασμοί, η έκθεση διαχείρισης και

το πιστοποιητικό ελέγχου δημοσιεύονται όπως προβλέπεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα του ο ΕΣυν, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ.

2. Όταν η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ο ΕΣυν έχει την έδρα του δεν επιβάλλει στους συνεταιρισμούς υποχρέωση δημοσιότητας ανάλογη με εκείνη που προβλέπεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ, ο ΕΣυν οφείλει τουλάχιστον να διατηρεί τα λογιστικά έγγραφα στη διάθεση του κοινού της χώρας της έδρας του. Αντίγραφο των εγγράφων αυτών πρέπει να παρέχεται κατ' αίτηση απλώς του ενδιαφερομένου. Το αντίτιμο για το αντίγραφο αυτό δεν πρέπει να υπερβαίνει το διοικητικό του κόστος.

Άρθρο 60

(Πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοδοτικοί οργανισμοί και ασφαλιστικές εταιρείες)

Οι ευρωπαϊκοί συνεταιρισμοί οι οποίοι είναι πιστωτικά ιδρύματα ή χρηματοδοτικοί οργανισμοί ή ασφαλιστικές εταιρείες συμμορφώνονται, όσον αφορά την κατάρτιση, τον έλεγχο και τη δημοσιότητα των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, με τους κανόνες που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους της έδρας, κατ' εφαρμογή είτε της οδηγίας 86/635/ΕΟΚ είτε της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Τμήμα I

Λύση

Άρθρο 61

(Λύση με απόφαση της γενικής συνέλευσης)

1. Ο ΕΣυν μπορεί να λυθεί με απόφαση της γενικής συνέλευσης η οποία κηρύσσει τη λύση αυτή σύμφωνα με τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 5.

Εντούτοις, η γενική συνέλευση μπορεί, σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες, να ανακαλέσει την απόφασή για λύση του ΕΣυν, εφόσον δεν έχει αρχίσει καμία διανομή του προϊόντος της εκκαθάρισης.

2. Επίσης, το όργανο διεύθυνσης ή διοίκησης συγκαλεί τη γενική συνέλευση για να αποφασίσει λύση του ΕΣυν στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- πάροδος του χρόνου διάρκειας που ορίζεται στο καταστατικό,
- μείωση του εγγεγραμμένου ιδρυτικού κεφαλαίου σε ποσό κατώτερο του ελάχιστου ορίου που θέτει το καταστατικό.
- μη τήρηση των κανόνων δημοσιότητας για τους λογαριασμούς των τριών τελευταίων χρήσεων του ΕΣυν.
- μείωση του αριθμού των μελών σε αριθμό κατώτερο από τον προβλεπόμενο στον παρόντα κανονισμό ή στο καταστατικό του ΕΣυν.

— για λόγο που προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους της έδρας του ΕΣυν για τους εθνικούς συνεταιρισμούς ή από το καταστατικό.

Η γενική συνέλευση αποφασίζει:

- είτε λύση του ΕΣυν υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 7,
- είτε συνέχιση των δραστηριοτήτων του υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 5.

Άρθρο 62

(Λύση με απόφαση του δικαστηρίου τδύ τύπου της έδρας του ΕΣυν)

Κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε ενδιαφερομένου ή αρμόδιας αρχής, το δικαστήριο του τόπου της έδρας του ΕΣυν κηρύσσει τη λύση του ΕΣυν εφόσον διαπιστώσει ότι η έδρα του έχει μεταφερθεί εκτός της Κοινότητας, ή ότι η δραστηριότητα του ΕΣυν αντίκειται προς τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους της έδρας του ή προς τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 9 παράγραφος 1.

Το δικαστήριο μπορεί, να παράσχει προθεσμία στον ΕΣυν για τη διευθέτηση της θέσης του. Εάν η διευθέτηση δεν επέλθει εντός της προθεσμίας αυτής, κηρύσσεται η λύση του ΕΣυν.

1. Όταν ένας ΕΣυν δεν πληρεί πλέον την υποχρέωση που ορίζει το άρθρο 2, το κράτος μέλος στο οποίο ο ΕΣυν έχει την εταιρική του έδρα λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να υποχρεώσει τον ΕΣυν να διευθετήσει, εντός ορισμένης προθεσμίας, τη θέση του:

- είτε επανεγκαθιστώντας την κεντρική του διοίκηση στο κράτος μέλος της έδρας,
- είτε προβαίνοντας σε μεταφορά της εταιρικής έδρας με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8.

2. Σε περίπτωση που ο ΕΣυν δεν συμμορφωθεί με τα μέτρα αυτά, το δικαστήριο ή άλλη οικεία αρχή του κράτους μέλους της εταιρικής έδρας κηρύσσει τη λύση του ΕΣυν και προβαίνει σε εκκαθάρισή του.

3. Το κράτος μέλος της εταιρικής έδρας προσφεύγει ενώπιον δικαστικής αρχής κατά οποιασδήποτε διαπιστούμενης παράβασης του άρθρου 2. Η προσφυγή αυτή έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα στις διαδικασίες που προβλέπονται από τις προηγούμενες παραγράφους.

4. Εφόσον διαπιστώνεται, είτε με πρωτοβουλία των αρχών είτε με πρωτοβουλία οποιουδήποτε ενδιαφερομένου μέρους, ότι ένας ΕΣυν έχει την κεντρική του διοίκηση στο έδαφος κράτος μέλους κατά παράβαση του άρθρου 2, οι αρχές αυτού του κράτους μέλους ενημερώνουν χωρίς καθυστέρηση το κράτος μέλος όπου βρίσκεται η εταιρική έδρα του ΕΣυν.

Τμήμα II

Εκκαθάριση

Άρθρο 63

(Εκκαθάριση)

1. Τη λύση του ΕΣυν ακολουθεί η εκκαθάρισή του.
2. Η εκκαθάριση του ΕΣυν και η περάτωση της εκκαθάρισης αυτής διέπονται από το δίκαιο του κράτους της έδρας.
3. Η νομική προσωπικότητα του ΕΣυν του οποίου έχει κηρυχθεί η λύση εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι το πέρας της εκκαθάρισης.
4. Μετά την εκκαθάριση, τα βιβλία και τα έγγραφα τα σχετικά με την εκκαθάριση πρέπει να κατατεθούν στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ενημερωθεί για το περιεχόμενο των βιβλίων και των εγγράφων αυτών.

Άρθρο 64

(Μεταβίβαση του ενεργητικού)

(ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ αριθ. 74)

Το καθαρό ενεργητικό του ΕΣυν, μετά την ικανοποίηση των πιστωτών του και, κατά περίπτωση, ύστερα από διανομή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους, μεταβιβάζεται βάσει της αρχής της μεταβίβασης μετά την ικανοποίηση, δηλαδή μεταβίβαση σε άλλους ΕΣυν ή συνεταιρισμούς που υπάρχουν στη νομοθεσία κράτους μέλους είτε σε έναν ή περισσότερους οργανισμούς που έχουν ως σκοπό την υποστήριξη και την προώθηση των συνεταιρισμών.

Πάντως, γίνονται δεκτές δύο εξαιρέσεις σε αυτή την αρχή:

- κάθε άλλη μορφή μεταβίβασης θα μπορεί να προβλέπεται στη συστατική πράξη,
- ύστερα από πρόταση του οργάνου διεύθυνσης, η γενική συνέλευση θα μπορεί να ψηφίζει με πλειοψηφία των δύο τρίτων διαφορετικό τρόπο μεταβίβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΥΣΗ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 65

(Αφερεγγυότητα και παύση των πληρωμών)

1. Ο ΕΣυν υπάγεται στις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους της έδρας του που διέπουν την αφερεγγυότητα και την παύση των πληρωμών.

2. Η κίνηση της διαδικασίας κήρυξης αφερεγγυότητας ή παύσης των πληρωμών κοινοποιείται από το άτομο το επιφορτισμένο με την εκτέλεση της διαδικασίας με σκοπό την εγγραφή της στο μητρώο. Η εγγραφή περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) εκδοθέν μέτρο και την ημερομηνία της απόφασης καθώς και τη δικαστική αρχή του την έχει εκδώσει·
- β) την ημερομηνία παύσης των πληρωμών, αν η απόφαση περιέχει την ένδειξη αυτή·
- γ) τα ονοματεπώνυμα και τις διευθύνσεις των επιτρόπων, διαχειριστών, εκκαθαριστών και των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί η εκτέλεση της διαδικασίας·
- δ) κάθε άλλο στοιχείο που θεωρείται χρήσιμο.

3. Εάν έχει εκδοθεί οριστική δικαστική απόφαση με την οποία δεν γίνεται δεκτή η κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2 λόγω ανεπαρκούς ενεργητικού, το δικαστήριο διατάσσει, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου, την εγγραφή της απόφασης αυτής στο μητρώο του άρθρου 5 παράγραφος 3.

4. Οι εγγραφές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 6.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 66

(Διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παράβασης)

Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τα κατάλληλα μέτρα που εφαρμόζονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και, ενδεχομένως, τα εθνικά μέτρα που είναι αναγκαία για την εκτέλεση τους· οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να έχουν αποτελεσματικό, ανάλογο και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994 και τα ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή.

Άρθρο 67

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1994.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.